

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 218

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam

2013. augusztus 14.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2013/38/EU irányelve (2013. augusztus 12.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló 2009/16/EK irányelv módosításáról** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról** 8

HATÁROZATOK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 778/2013/EU határozata (2013. augusztus 12.) a Grúziának nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról** 15

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- A Bizottság 779/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. augusztus 13.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 24

Ár: 3 EUR

(folytatás a túloldalon)

(¹) EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

HATÁROZATOK

2013/430/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2013. augusztus 12.) az 1234/2007/EK tanácsi rendelet értelmében a 2014-es pénzügyi évre a borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási programokból az egységes támogatási rendszerbe átcsoportosított összegekről (az értesítés a C(2013) 5180. számú dokumentummal történt) 26

2013/431/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2013. augusztus 12.) a benalaxil-M és a valifenalát hatóanyagokra vonatkozó ideiglenes engedélyek tagállamok által történő meghosszabbításának engedélyezéséről (az értesítés a C(2013) 5184. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 28

Az olvasóhoz – Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* elektronikus közzétételéről szóló, 2013. március 7-i 216/2013/EU tanácsi rendelet (lásd a hátsó borító belső oldalán)

Az olvasóhoz – Jogi aktusokra történő hivatkozás módja (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/38/EU IRÁNYELVE

(2013. augusztus 12.)

a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló 2009/16/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2006. február 23-án elfogadta a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezményt (a továbbiakban: az MLC 2006) egy olyan egységes és koherens okmány létrehozásának a szándékával, amely a lehetőségekhez mérten magában foglalja a hatályos nemzetközi tengerészeti munkaügyi egyezmények és ajánlások valamennyi naprakész normáját, valamint az egyéb nemzetközi munkaügyi egyezményekben foglalt alapelveket is.
- (2) A 2007/431/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ az Európai Közösségek érdekében felhatalmazta a tagállamokat az MLC 2006 megerősítésére. A tagállamoknak ezért mielőbb meg kell erősíteniük az egyezményt.
- (3) Amikor a tagállamok a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló, 2009. április 23-i 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁴⁾ megfelelően a kikötő szerinti állam általi ellenőrzést végzők olyan egyezmények által érintett területeken, amelyeket még nem erősítettek meg, és amelyek kimondják, hogy arra

kellően felhatalmazott tisztviselőknek minden hajót ellenőrizniük kell egy másik szerződő állam vagy fél kikötőjében való tartózkodás során, akkor a tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy betartsák az említett egyezményekben foglalt eljárásokat és gyakorlatokat, és tartózkodniuk kell attól, hogy a kikötő szerinti állam általi ellenőrzéssel kapcsolatos jelentéseket tegyenek Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és/vagy az ILO számára. Azon tagállamoknak, amelyek nem erősítettek meg valamely, a 2009/16/EK irányelv hatálya alá tartozó nemzetközi egyezményt annak hatálybalépésekor, minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy az érintett egyezmény követelményeinek megfelelő, ahhoz hasonló feltételeket teremtsenek hajóikon.

- (4) Annak biztosítása érdekében, hogy harmonizált megközelítés érvényesüljön a nemzetközi előírások tagállamok általi tényleges betartását illetően olyan esetekben, amikor a tagállamok mind lobogó szerinti állam, mind kikötő szerinti állam általi ellenőrzést végeznek, és hogy elkerülhető legyen a nemzetközi jog és az uniós jog közötti összeütközés, a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy az egyezményeket azok hatálybalépésének időpontjáig megerősítsék, legalább azon részek tekintetében, amelyek uniós hatáskörbe tartoznak.
- (5) Az MLC 2006 tengerészeti munkaügyi normákat állapít meg minden tengerészre vonatkozóan, állampolgárságuktól, illetve azon hajók lobogójától függetlenül, amelyen szolgálatot teljesítenek.
- (6) A 2009/16/EK irányelv alkalmazásában célszerű a „tengerész” és a „személyzet” kifejezések fogalmának meghatározása helyett azokat minden egyes előfordulásuk esetén úgy értelmezni, ahogyan azokat a vonatkozó nemzetközi egyezmények meghatározzák vagy értelmezik. Különösen az MLC 2006 végrehajtásával kapcsolatos kérdésekben a „személyzet” kifejezést az MLC 2006 egyezmény fogalom meghatározása szerinti „tengerészként” kell értelmezni.
- (7) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó, az MLC 2006 végrehajtásával kapcsolatos kérdésekben – azon hajók tekintetében is, amelyekre a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat nem alkalmazandó – a 2009/16/EK irányelvben szereplő „társaság” kifejezést

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 153. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. július 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. július 22-i határozata.

⁽³⁾ HL L 161., 2007.6.22., 63. o.

⁽⁴⁾ HL L 131., 2009.5.28., 57. o.

az MLC 2006 vonatkozó rendelkezésével meghatározott „hajótulajdonosként” kell értelmezni, mivel ez utóbbi fogalom meghatározás jobban megfelel az MLC 2006 sajátos igényeinek.

- (8) Az MLC 2006 egyezményben foglalt előírások jelentős része az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról szóló, 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról szóló, 1999. június 21-i 1999/63/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ révén már az uniós jog részét képezi. Az MLC 2006 egyezménynek a 2009/13/EK irányelv vagy az 1999/63/EK irányelv hatálya alá tartozó előírásait a tagállamoknak az említett két irányelvvel összhangban kell végrehajtaniuk.
- (9) Az általános elv az, hogy az ezen irányelv végrehajtása céljából elfogadott rendelkezések semmilyen körülmények között nem adhatnak alapot a tagállamoknak arra, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajókon dolgozó tengerészekre a hatályos uniós szociális jogszabályok értelmében vonatkozó védelem általános szintjét csökkentsék.
- (10) Az MLC 2006 tartalmaz olyan végrehajtási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés kötelezettségeit teljesítő államok feladatait. A biztonság garantálása és a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak ellenőrzését, hogy a kikötőikbe és kikötői horgonyzóhelyeikre befutó hajókon betartják-e az MLC 2006 rendelkezéseit, függetlenül attól, hogy a hajók mely állam lobogója alatt közlekedik.
- (11) A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzést a 2009/16/EK irányelv szabályozza, amelyben az MLC 2006 egyezményt indokolt szerepeltetni azon egyezmények között, amelyek végrehajtását a tagállami hatóságoknak ellenőrizniük kell a kikötőikben.
- (12) Amikor a tagállamok a 2009/16/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelően a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzést végeznek, figyelembe kell venniük az MLC 2006 azon rendelkezéseit, amelyek kimondják, hogy el kell fogadni a tengerészeti munkaügyi bizonyítványt és a tengerészeti munkaügyi megfelelőségi nyilatkozatot az MLC 2006 követelményei teljesítésének meggyőző (prima facie) bizonyítékeként.
- (13) Az uniós jogszabályoknak az MLC 2006 egyezményben megállapított azon eljárásokat is tükrözniük kell, amelyek az MLC 2006 hatálya alá tartozó kérdésekben a szárazföldön felmerült panaszok kezelésére vonatkoznak.
- (14) A 2009/16/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. A Bizottságnak jogot kell biztosítani végrehajtási aktusok elfogadására: az általános kockázati paraméterek – különösen az azokon belül előírt, a lobogó szerinti állammal kapcsolatos kritériumok és a társaság teljesítményével kapcsolatos kritériumok – alapján végzett értékelés módszertanának bevezetésére; kiterjesztett ellenőrzés hatályára – a kezelendő kockázati területeket is beleértve – egységes alkalmazási feltételek biztosítására; az MLC 2006 egyezménnyel kapcsolatos panaszoknak a jelentésére szolgáló, harmonizált elektronikus formátum alkalmazására; a látható rendellenességeknek a révkalauzok és a kikötőhatóságok vagy kikötői szervek általi bejelentésére, valamint a tagállamok által hozott nyomonkövetési intézkedésekről való jelentéstételre vonatkozó harmonizált eljárások kialakítására; említett információk közzétételi módozatainak, a vonatkozó adatok összegyűjtésére vonatkozó kritériumoknak és az adatfrissítés gyakoriságának megállapítása céljából, az alacsonynak vagy nagyon alacsonynak teljesítményű társaságokról szóló tájékoztató közzétételének részletes szabályaira, a vonatkozó adatok összesítésére és a naprakész tétel gyakoriságára. Ez egy rendkívül technikai jellegű intézkedés, amelyet az említett irányelvben megállapított elvekkel és kritériumokkal összhangban kell végrehajtani. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (15) Az általános kockázati paraméterek – különösen a lobogó szerinti állammal kapcsolatos kritériumok és a társaság teljesítményével kapcsolatos kritériumok – alapján végzett értékelés módszertanával, a révkalauzok és a kikötőhatóságok vagy kikötői szervek jelentéseivel – ezen belül a látható rendellenességeknek a révkalauzok és a kikötőhatóságok vagy kikötői szervek általi bejelentését, valamint a tagállamok által tett nyomonkövetési intézkedésekről való jelentéstételt szabályozó harmonizált eljárásokkal –, valamint a gyenge vagy nagyon gyenge teljesítményt nyújtó társaságokra vonatkozó információk közzétételének részletes szabályival kapcsolatban a Bizottság nem fogadhat el végrehajtási aktust, ha az ezen irányelvben említett bizottság nem nyilvánít véleményt a végrehajtási aktus Bizottság által előterjesztett tervezetéről.
- (16) A végrehajtási szabályok megállapításakor a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy azok figyelembe vegyék az Unió ellenőrzési rendszerének használatára során felhalmozott szakértelmet és tapasztalatokat, és hogy a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésekről szóló, 1982. január 26-án Párizsban aláírt memorandum (a továbbiakban: a párizsi memorandum) naprakész változatának szakértelmére épüljenek.
- (17) A végrehajtási szabályok – beleértve a párizsi memorandumban foglalt utasításokra és iránymutatásokra való hivatkozásokat is – nem akadályozhatják az ellenőrök vagy az illetékes hatóság szakmai ítéletalkotását és a 2009/16/EK irányelvben biztosított rugalmasságot.

⁽¹⁾ HL L 124., 2009.5.20., 30. o.

⁽²⁾ HL L 167., 1999.7.2., 33. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (18) A 2009/16/EK irányelvben említett ellenőrzési adatbázist az ezen irányelvben bevezetett módosításokkal, vagy a párizsi memorandum keretében elfogadott változtatásokkal összhangban ki kell igazítani és fejleszteni kell.
- (19) A párizsi memorandum a normáknak nem megfelelő hajók üzemeltetésének leállítását a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés harmonizált rendszerének alkalmazásával kívánja elérni, amely rendszer a párizsi memorandum régiójának kikötőibe – ezen belül a tagállami kikötőkbe – befutó hajók koordinált ellenőrzését szolgálja. Ezen ellenőrzés annak vizsgálatára irányul, hogy a hajók megfelelnek-e a biztonságra és a biztonságosságra vonatkozó, illetve környezetvédelmi nemzetközi előírásoknak, valamint hogy – a hatályos nemzetközi egyezményekkel összhangban – megfelelő élet- és munkakörülményeket biztosítanak-e a tengerészek számára. Az ellenőrzések lefolytatásakor és a párizsi memorandumban foglalt utasításokra és iránymutatásokra való hivatkozáskor figyelembe kell venni, hogy ezen utasítások és iránymutatások kidolgozására és elfogadására abból a célból került sor, hogy azok következetességet biztosítsanak és irányt mutassanak az ellenőrzések végzéséhez, a lehető legnagyobb mértékű összhang elősegítése érdekében.
- (20) A tengerészek fedélzeti élet- és munkakörülményeinek, valamint képzésüknek és képzettségüknek az ellenőrzése – vagyis hogy azok megfelelnek-e az MLC 2006 egyezményben foglalt követelményeknek – megköveteli, hogy az ellenőrök megfelelő szintű képzésben részesüljenek. Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökségnek és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk, hogy az ellenőrök megfelelő képzésben részesülésének ügyét az MLC 2006 egyezménynek való megfelelés ellenőrzésére vonatkozóan.
- (21) Annak érdekében, hogy a Bizottság gyorsan naprakésszé tehesse a vonatkozó eljárásokat, hozzájárulva ezáltal ahhoz, hogy a hajózásban világszinten egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 2009/16/EK irányelvnek a párizsi memorandum keretében elfogadott utasítások jegyzékét tartalmazó VI. mellékletét érintő módosításokra vonatkozóan, azzal a céllal, hogy a tagállamok területén alkalmazandó és végrehajtandó eljárások összhangban legyenek a nemzetközi szinten elfogadott eljárásokkal, és megfeleljenek a vonatkozó egyezményeknek. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésékor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (22) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) A 2009/16/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (24) A VIII. cikk értelmében az MLC 2006 tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen legalább 30 olyan ILO-tag megerősítő okiratát vették nyilvántartásba, amelyeknek a világ kereskedelmi hajóparkja bruttó úrtartalomból való részesedése összesen legalább 33 százalékot tesz ki. Ez a követelmény 2012. augusztus 20-án teljesült, és az MLC 2006 2013. augusztus 20-án hatályba lép.
- (25) Ennek az irányelvnek az MLC 2006 hatálybalépésének napján kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/16/EK irányelv módosításai

A 2009/16/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:
  - a) az 1. pont a következőképpen módosul:
    - i. a g) alpontot el kell hagyni;
    - ii. a szöveg a következő alpontokkal egészül ki:
      - „i) a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény (MLC 2006);
      - j) a hajókon alkalmazott ártalmas antivegetatív bevonatrendszerek ellenőrzéséről szóló 2001. évi nemzetközi egyezmény (AFS 2001);
      - k) a bunkerolaj-szennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló 2001. évi nemzetközi egyezmény („bunkerolaj-egyezmény, 2001”).;”
  - b) A cikk a következő pontokkal egészül ki:
    - „23. „Tengerészeti munkaügyi bizonyítvány”: az MLC 2006 5.1.3. szabályában említett bizonyítvány.
    24. „Tengerészeti munkaügyi megfeleléségi nyilatkozat”: az MLC 2006 5.1.3. szabályában említett nyilatkozat.”;
  - c) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az ezen irányelvben az említett egyezményekre, nemzetközi szabályzatokra és határozatokra – és többek között bizonyítványokra és egyéb dokumentumokra – történő valamennyi hivatkozást a szóban forgó egyezmények, nemzetközi szabályzatok és határozatok naprakész változatára való hivatkozásnak kell tekinteni.”
2. A 3. cikk a következőképpen módosul:
  - a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az olyan állam lobogója alatt közlekedő hajó ellenőrzésekor, amely nem részes fél valamely egyezményben, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ilyen hajóval és személyzetével szemben tanúsított bánásmód ne legyen kedvezőbb, mint az érintett egyezményben részes államok valamelyikének lobogója alatt közlekedő hajóval szemben tanúsított bánásmód. Az ilyen hajót a párizsi memorandumban megállapított eljárásokkal összhangban részletesebb ellenőrzésnek vetik alá.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(5) Az ezen irányelv hatályba léptetése céljából elfogadott intézkedések nem okozhatják – az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken – a tengerészekre az uniós szociális jogszabályok értelmében vonatkozó védelem általános szintjének a csökkenését az egyes tagállamokban eredetileg fennálló helyzethez képest. Amennyiben az említett intézkedések végrehajtása során a kikötő szerinti állam illetékes hatóságának a tudomására jut, hogy az uniós jogszabályokat a tagállamok valamelyikének lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén egyértelműen megsértették, akkor a kellő intézkedések megtétele érdekében – a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően – haladéktalanul értesít minden más érintett illetékes hatóságot.”
3. A 8. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.
4. A 10. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni az általános kockázati paraméterek – különösen a lobogó szerinti állammal kapcsolatos kritériumok és a társaság teljesítményével kapcsolatos kritériumok – alapján végzett értékelés módszertanának bevezetésére. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”
5. A 14. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) A kiterjesztett ellenőrzés hatályát – a kezelendő kockázati területeket is beleértve – a VII. melléklet határozza meg. A Bizottság részletes intézkedéseket fogadhat el a VII. melléklet egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”
6. A 15. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) A Bizottság részletes intézkedéseket fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében említett eljárások egységes alkalmazásának és a (2) bekezdésében említett biztonsági ellenőrzések egységes végrehajtásának biztosítása érdekében. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”
7. A 17. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:
- „Ha egy részletesebb ellenőrzés megállapítja, hogy a hajón az élet- és munkakörülmények nem felelnek meg az MLC 2006 előírásainak, az ellenőr haladéktalanul a hajóparancsnok tudomására hozza a hiányosságokat és határidőt állapít meg azok megszüntetésére.
- Amennyiben az ellenőr a hiányosságokat jelentősnek ítéli, vagy ha azok az V. melléklet A. részének 19. pontja szerint lehetséges panaszhoz kapcsolódnak, a hiányosságokról az ellenőrzés lefolytatásának helye szerinti tagállam érintett hajótulajdonosi és tengerészeti szervezeteit is tájékoztatja, valamint:
- a) értesítheti a lobogó szerinti állam képviselőjét;
- b) elláthatja a következő érintett kikötő illetékes hatóságait a vonatkozó információkkal.
- Az MLC 2006 egyezményt érintő ügyekben az ellenőrzés lefolytatásának helye szerinti tagállamnak jogában áll az ellenőr jelentésének egy példányát a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója részére továbbítani, amely jelentéshez mellékelni kell a lobogó szerinti állam illetékes hatóságaitól az előírt határidőn belül kapott esetleges válaszokat, annak érdekében, hogy a megfelelőnek és célszerűnek ítélt intézkedések biztosításával az ilyen jellegű információkról nyilvántartás készüljön, és azokról tájékoztassák a releváns jogorvoslati eljárásokat esetlegesen igénybe venni kívánó feleket.”;
8. A 18. cikk negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „A panaszos kilétét nem szabad az érintett hajó parancsnoka vagy tulajdonosa előtt felfedni. Az ellenőr megteszi a szükséges lépéseket a tengerészek által tett panaszok bizalmas jellegének megőrzése érdekében, többek között azáltal, hogy biztosítja a tengerészekkel folytatott meghallgatások bizalmosságát.”
9. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:
- „18a. cikk
- Az MLC 2006 hatálya alá tartozó kérdésekben a szárazföldön felmerült panaszok kezelésére szolgáló eljárások**
- (1) A tengerészek az MLC 2006 előírásainak – ideértve a tengerészek jogait is – állítólagos megsértésével kapcsolatos panaszait jelenthetik egy ellenőrnek abban a kikötőben, ahova a tengerész hajója befutott. Ilyen esetekben az ellenőr előzetes vizsgálatot folytat le.
- (2) Adott esetben, a panasz jellegétől függően, az előzetes vizsgálat arra is kiterjed, hogy követték-e az MLC 2006 5.1.5 szabályában meghatározott fedélzeti panasztételi eljárásokat. Az ellenőr ezen irányelv 13. cikkének megfelelően részletesebb ellenőrzést is végezhet.
- (3) Az ellenőr törekszik arra, hogy elősegítse – adott esetben – a panasz hajón történő orvoslását.
- (4) Abban az esetben, ha a vizsgálat, illetve az ellenőrzés a 19. cikk hatálya alá tartozó meg nem felelést fed fel, akkor az említett cikket kell alkalmazni.
- (5) Amennyiben a (4) bekezdés nem alkalmazandó, és ha a tengerész által benyújtott, az MLC 2006 hatálya alá tartozó kérdéseket érintő panaszt nem sikerült a hajón orvosolni, az ellenőr haladéktalanul tájékoztatja erről a lobogó szerinti államot, és az előírt határidőn belül útmutatást, valamint korrekciós intézkedési tervnek a lobogó szerinti állam általi benyújtását kéri. Az elvégzett ellenőrzésről készült jelentést elektronikus úton el kell küldeni a 24. cikkben említett ellenőrzési adatbázisba.

(6) Amennyiben a panaszt az (5) bekezdésnek megfelelően tett intézkedések segítségével nem sikerült orvosolni, a kikötő szerinti állam az ellenőr jelentésének egy példányát továbbítja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója részére, és mellékeli hozzá a lobogó szerinti állam illetékes hatóságától az előírt határidőn belül kapott esetleges válaszokat. A kikötő szerint illetékes állam megfelelő tengerész- és hajótulajdonosi szervezeteit hasonló módon tájékoztatni kell. Mindezekon felül a kikötő szerint illetékes állam a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója részére rendszeresen benyújtja az orvosolt panaszokról szóló statisztikai adatokat és információkat.

A benyújtás célja, hogy – a megfelelőnek és célszerűnek ítélt intézkedések alapján – az ilyen jellegű információkat nyilvántartásba vegyék, és azokról tájékoztassák a releváns jogorvoslati eljárásokat esetlegesen igénybe venni kívánó feleket, beleértve a tengerész- és hajótulajdonosi szervezeteket is.

(7) E cikk egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni a tekintetben, hogy dolgozzon ki harmonizált elektronikus formátumot és eljárást a tagállamok által tett nyomkövetési intézkedésekre vonatkozó jelentéstétel céljára. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(8) Ez a cikk a 18. cikk sérelme nélkül alkalmazandó. A 18. cikk negyedik bekezdését az MLC 2006 hatálya alá tartozó kérdéseket érintő panaszokra is alkalmazni kell.”

10. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a fedélzeti élet- és munkakörülmények egyértelműen veszélyt jelentenek a tengerészek védelmére, egészségére vagy biztonságára, illetve az MLC 2006 előírásainak súlyos vagy ismétlődő megsértését – beleértve a tengerészek jogainak megsértését is – jelentő hiányosságok esetén azon kikötő szerinti államnak az illetékes hatósága, amelyben a hajó ellenőrzését végrehajtják, gondoskodik arról, hogy a hajót visszatartsák vagy azt az üzemmódot, amelynél a hiányosságokat feltárták, leállítsák.

A visszatartást elrendelő határozat vagy az üzemmód leállítása nem vonható vissza mindaddig, amíg a hiányosságokat meg nem szüntették, vagy amíg az illetékes hatóság el nem fogadja a hiányosságok felszámolásával kapcsolatban benyújtott intézkedési tervet, és meg nem győződött arról, hogy annak végrehajtása kétsédelem nélkül meg fog történni. Az intézkedési terv elfogadását megelőzően az ellenőr konzultálhat a lobogó szerinti állammal.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Visszatartás esetén az illetékes hatóság írásban – az ellenőrzésről készített jelentés csatolásával – haladéktalanul tájékoztatja a lobogó szerinti állam hatóságát, vagy ha ez nem lehetséges, a konzult, vagy annak hiányában az adott állam legközelebbi diplomáciai

képviselőt minden olyan körülményről, amely miatt a visszatartás szükségessé vált. Emellett, adott esetben, értesíti az osztályozási bizonyítványok, illetve az egyezményekkel összhangban kiállított hatósági bizonyítványok kibocsátásáért felelős kinevezett ellenőröket vagy elismert szervezeteket is. Ezenkívül, ha egy hajó nem közlekedhet az MLC 2006 előírásainak – beleértve a tengerészek jogait is – súlyos vagy ismételt megsértése miatt, vagy mert a fedélzeti élet- és munkakörülmények egyértelműen veszélyt jelentenek a tengerészek védelmére, egészségére vagy biztonságára nézve, az illetékes hatóság haladéktalanul értesíti erről a lobogó szerinti államot, valamint felkéri, hogy egy képviselője legyen jelen, amennyiben lehetséges, és arra, hogy a megadott határidőn belül adjon választ. Az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja továbbá annak a kikötő szerinti államnak a megfelelő tengerész- és hajótulajdonosi szervezeteit is, amelyben a hajó ellenőrzését végrehajtották.”

11. A 23. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni az e cikk végrehajtására irányuló intézkedések elfogadása céljából, beleértve a látható rendellenességeknek a révkalauzok és a kikötőhatóságok vagy kikötői szervek általi bejelentésére, valamint a tagállamok által hozott nyomkövetési intézkedésekről való jelentéstételre vonatkozó harmonizált eljárások kialakítását is. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

12. A 27. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni az első bekezdésben említett információk közzétételére vonatkozó részletes szabályoknak, a vonatkozó adatok összegyűjtésére vonatkozó kritériumoknak és az adatfrissítés gyakoriságának megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 31. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

13. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„30a. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a VI. melléklet módosításaira vonatkozóan azzal a céllal, hogy a szóban forgó mellékletben szereplő jegyzéket kiegészítse további, a párizsi memorandum igazgatásáért felelős szervezet által elfogadott, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzéssel összefüggő utasításokkal.

30b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 30a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól, 2013. augusztus 20-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 30a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 30a. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

14. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot a 2099/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkével létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt a 10. cikk (3) bekezdése, a 23. cikk (5) bekezdése, illetve a 27. cikk második bekezdése szerint elfogadandó végrehajtási aktus tervezetéről, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(*) HL L 324., 2002.11.29., 1. o.”

15. A 32. cikk hatályát veszti.

16. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Végrehajtási szabályok

A 10. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében, a 15. cikk (4) bekezdésében, a 18a. cikk (7) bekezdésében, a 23. cikk (5) bekezdésében és a 27. cikkben említett végrehajtási szabályok meghatározásakor a Bizottság a 31. cikk (3) bekezdésében említett eljárásokkal összhangban különös figyelmet fordít arra, hogy azok figyelembe vegyék az Unió ellenőrzési rendszerének keretében felhalmozott szakértelmet és tapasztalatokat, és a párizsi memorandum szakértelmére épüljenek.”

17. Az I. melléklet II. részének 2B. pontja a következőképpen módosul:

a) az ötödik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Azokat a hajókat, amelyekről bejelentés vagy panasz érkezett – a partról érkezett panaszokat is beleértve – a hajóparancsnok, a személyzet valamely tagja vagy bármely olyan személy vagy szervezet részéről, akinek jogos érdeke fűződik a hajó biztonságos működéséhez, a fedélzeti élet- és munkakörülményekhez, illetve a szennyezés megelőzéséhez, kivéve, ha az érintett tagállam úgy ítéli, hogy a bejelentés vagy a panasz nyilvánvalóan megalapozatlan.”;

b) a cikk a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— Azokat a hajókat, amelyek tekintetében a hiányosságok orvoslására vonatkozóan elfogadásra került a 19. cikk (2a) bekezdésében említett terv, de annak végrehajtását ellenőr még nem ellenőrizte.”

18. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 14., a 15. és a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. Orvosi igazolás (lásd: MLC 2006).

15. A fedélzeti munkabeosztást tartalmazó táblázat (lásd: MLC 2006 és STCW 78/95).

16. A tengerészek munkaidejére és pihenőidejére vonatkozó nyilvántartások (lásd: MLC 2006).”;

b) a melléklet a következő pontokkal egészül ki:

„45. Tengerészeti munkaügyi bizonyítvány

46. Tengerészeti munkaügyi megfelelőségi nyilatkozat, I. és II. rész.

47. Az antivegetatív bevonatrendszerre vonatkozó nemzetközi bizonyítvány.

48. A bunkerolaj-szennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősség esetére szóló biztosításról vagy egyéb pénzügyi biztosítékról szóló igazolás.”

19. Az V. melléklet A. része a következő pontokkal egészül ki:

- „16. Az MLC 2006 egyezményben előírt dokumentumokat nem mutatják be, nem vezetik vagy nem megfelelően vezetik, vagy a bemutatott dokumentumok nem tartalmazzák az MLC 2006 által megkövetelt információkat, illetőleg más okból érvénytelenek.
17. A hajón uralkodó élet- és munkakörülmények nem felelnek meg az MLC 2006 előírásainak.
18. Alapos okkal feltételezhető, hogy a hajó az MLC 2006 egyezménynek való megfelelés elkerülése végett lobogót váltott.
19. Panasztételre került sor azt illetően, hogy a hajón uralkodó élet- és munkakörülmények nem felelnek meg az MLC 2006 előírásainak.”

20. A X. melléklet 3.10. pontja a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az MLC 2006 hatálya alá eső területek”;

b) a melléklet a következő pontokkal egészül ki:

- „8. a fedélzeti körülmények egyértelműen veszélyeztetik a tengerészek védelmét, egészségét vagy biztonságát;
9. a meg nem felelés az MLC 2006 egyezményben foglalt, a hajón dolgozó tengerészek élet- és munkakörülményeire, ezen belül a tengerészek jogaira vonatkozó – a hajó tengerészeti munkaügyi bizonyítványában és tengerészeti munkaügyi megfeleléségi nyilatkozatában rögzített – előírások súlyos vagy ismétlődő megsértésének minősül.”

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2014. november 24-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv 2013. augusztus 20-án, az MLC 2006 hatálybalépésének napján lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. LINKEVIČIUS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/40/EU IRÁNYELVE

(2013. augusztus 12.)

az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Ezen irányelv célja, hogy a bűncselekmények tényállására és vonatkozó szankcióikra vonatkozó minimumszabályok megállapítása révén közelítse a tagállamok büntetőjogát az információs rendszerek elleni támadások terén, és hogy javítsa a tagállamok illetékes hatóságai, így a rendőrség és az egyéb bűnüldözési szakszolgálatok, valamint az Unió illetékes szakosított ügynökségei és szervei – például az Eurojust, az Europol és annak a számítástechnikai bűnözés elleni európai központja, valamint az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) – közötti együttműködést.
- (2) Az információs rendszerek a politikai, a társadalmi és a gazdasági interakció kulcsstényezői az Unióban. A társadalom nagy- és egyre növekvő mértékben függ e rendszerektől. E rendszerek zökkenőmentes működése és biztonsága az Unióban létfontosságú a belső piac és a versenyképes és innovatív gazdaság fejlődése szempontjából. Az információs rendszerek megfelelő szintű védelmének biztosítása részét kell, hogy képezze a számítástechnikai bűnözésre adott büntetőjogi válaszokat kísérő megelőző intézkedések hatékony és átfogó keretének.
- (3) Az Unióban és világszinten egyaránt növekvő veszélyt jelentenek az információs rendszerek elleni támadások és különösen a szervezett bűnözéshez kapcsolódó támadások, valamint egyre nagyobb aggodalmat okoz a tagállamok és az Unió kritikus infrastruktúrájának részét képező információs rendszerek elleni terror- vagy politikai indíttatású támadások lehetősége. Ez veszélyezteti a biztonságosabb információs társadalom, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítását, ezért uniós szinten kell fellépni ellene, nemzetközi szinten pedig jobb együttműködésre és koordinációra van szükség.

(4) Az Unióban számos olyan kritikus infrastruktúra van, amelyek működési zavara vagy megsemmisítése több tagállamban is komoly következményekkel járna. A kritikus infrastruktúra védelmére irányuló uniós képességek növelésének igényéből nyilvánvalóvá vált, hogy az informatikai támadások elleni intézkedéseket olyan szigorú büntetőjogi szankcióknak kell kiegészíteniük, amelyek tükrözik az ilyen támadások súlyosságát. Kritikus infrastruktúra alatt a tagállamokban található azon eszközöket, rendszereket, illetve azok részeit lehetne érteni, amelyek elengedhetetlenek a létfontosságú társadalmi feladatok, az egészségügy, a biztonság, a védelem, valamint az emberek gazdasági és szociális jólétének fenntartásához – ilyenek például az erőművek, a közlekedési hálózatok és a kormányzati hálózatok –, és amelyek megzavarása vagy megsemmisítése e feladatok folyamatos ellátásának hiánya miatt jelentős következményekkel járna valamely tagállamban.

(5) Bizonyított az olyan, egyre veszélyesebb, ismétlődő és átfogó támadások előfordulása, amelyeket a tagállamok szempontjából, vagy a köz- és magánszféra bizonyos feladatai tekintetében gyakran kulcsfontossággal bíró információs rendszerek ellen intéznek. Ezt a tendenciát egyre kifinomultabb módszerek megjelenése, például az ún. „botnetek” létrehozása és használata kíséri, ami egy bűncselekmény több szakaszát foglalja magában, amely szakaszok külön-külön is komoly veszélyt jelenthetnek a közérdekre. Ennek az irányelvnek többek között az a célja, hogy büntetőjogi szankciókat állapítson meg a botnetek létrehozására, vagyis azon cselekményre vonatkozóan, amellyel célzott informatikai támadások révén jelentős számú számítógép felett veszik át a távvezérelt irányítást oly módon, hogy rosszindulatú számítástechnikai programokkal fertőzik meg őket. A botnetként működő fertőzött számítógép-hálózat létrehozását követően a számítógépek tulajdonosainak tudta nélkül aktiválható, hogy olyan átfogó informatikai támadást hajtsanak végre róla, amely az ezen irányelvben említetteknek megfelelően általában súlyos károkat képes okozni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak meghatározását, hogy nemzeti joguk és gyakorlatuk alapján mi minősül súlyos kárnak, amilyen például a fontos és közérdekű rendszerszolgáltatások megzavarása, jelentős költségek okozása, vagy személyes adatok, illetve különleges adatkinformációk elvesztése.

(6) Az átfogó informatikai támadások jelentős gazdasági károkat okozhatnak, az információs rendszerek és a kommunikáció megszakítása, valamint a kereskedelmi szempontból fontos bizalmas információ vagy más adatok elvesztése, illetve megváltoztatása révén. Különös figyelmet kell fordítani az innovatív kis- és középvállalkozások ilyen támadások veszélyeivel kapcsolatos tájékozottságának növelésére, valamint az említett vállalkozások ilyen támadásokkal szembeni sebezhetőségére, mivel e vállalkozások nagymértékben függenek az információs rendszerek megfelelő működésétől és hozzáférhetőségétől, az információbiztonságra fordítható forrásaik pedig sok esetben korlátozottak.

⁽¹⁾ HL C 218., 2011.7.23., 130. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. július 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. július 22-i határozata.

- (7) A tagállamok ezen irányelv alkalmazására vonatkozó következetes megközelítésének biztosítása érdekében fontosak a közös fogalom meghatározások e területen.
- (8) Közös megközelítést kell kialakítani a bűncselekmények tényállási elemeire vonatkozóan az információs rendszerhez való jogosulatlan hozzáférés, a rendszereket, illetve adatokat érintő jogellenes beavatkozás, valamint a jogellenes adatszerzés egységesen meghatározott bűncselekménytípusainak bevezetése révén.
- (9) Adatszerzés különösen a kommunikáció tartalmának lehallgatása, ellenőrzése vagy figyelemmel kísérése és az adattartalmak közvetlenül, az információs rendszerhez való hozzáférés és az információs rendszer használata által történő, vagy közvetetten, elektronikus megfigyelő vagy lehallgató eszközök révén történő megszerzése.
- (10) A tagállamoknak szankciókat kell megállapítaniuk az információs rendszerek elleni támadások esetére. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és szabadságvesztést és/vagy pénzbüntetést is magukban kell foglalniuk.
- (11) Ezen irányelv büntetőjogi szankciókat ír elő a bűncselekményeknek legalább azon eseteire, amelyek nem számítanak kevésbé súlyosnak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak meghatározását, hogy mi minősül a nemzeti joguk és gyakorlatuk alapján kevésbé súlyos esetnek. Egy eset például kevésbé súlyosnak minősülhet, ha a bűncselekmény által okozott kár és/vagy a köz- vagy magánérdekekre – például egy számítógépes rendszer vagy bizonyos számítógépes adatok integritására, egy személy integritására, jogaira vagy egyéb érdekeire – jelentett kockázat jelentéktelen, vagy az eset a jellegéből adódóan nem teszi szükségessé büntetőjogi szankciók kiszabását a jogi határon belül vagy a büntetőjogi felelősségre vonást.
- (12) Az informatikai támadásokban rejlő veszélyek és kockázatok és az információs rendszerek ezzel összefüggő sebezhetőségének felismerése és bejelentése meghatározó eleme az informatikai támadások hatékony megelőzésének és kezelésének, valamint az információs rendszerek biztonsága javításának. A biztonság terén fennálló hiányosságok bejelentését célzó ösztönzők nyújtása révén ennek hatása növelhető. A tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy lehetőséget teremtsenek a biztonság terén fennálló hiányosságok jogi feltárására és bejelentésére.
- (13) Helyénvaló súlyosabb szankciókat megállapítani, ha az információs rendszer elleni támadást a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ értelmében vett bünszervezetben követik el, vagy ha a támadás átfogó, azaz jelentős számú információs rendszert érint vagy súlyos kárt okoz, ideértve azokat a támadásokat is, amelyek célja egy botnet létrehozása, vagy amelyeket botnet révén hajtanak végre, és ezáltal súlyos kárt okoznak. Helyénvaló arra az esetre is súlyosabb szankciókat megállapítani, ha a támadás valamely tagállam vagy az Unió kritikus infrastruktúrája ellen irányul.
- (14) A számítástechnikai bűnözésre alkalmazott integrált megközelítés egy másik fontos eleme a személyazonosság-lopás és a személyazonossághoz kapcsolódó egyéb bűncselekmények elleni hatékony intézkedések meghozatala. Egy átfogó horizontális uniós eszköz szükségességének felmérése során az ilyen típusú büntetendő magatartással szembeni uniós fellépés szükségessége is fontolóra vehető.
- (15) A Tanács 2008. november 27–28-i következtetéseiben jelezte, hogy a tagállamokkal és a Bizottsággal közösen új stratégiát kell kidolgozni, figyelembe véve az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló 2001. évi egyezményét. Ez az egyezmény szolgál a számítástechnikai bűnözés, többek között az információs rendszerek elleni támadásokkal szembeni küzdelem irányadó jogi keretétül. Ez az irányelv az említett egyezményre épül. Kiemelten fontos feladatként kell kezelni azt, hogy valamennyi tagállam esetében mihamarabb lezáruljon az említett egyezmény megerősítésére vonatkozó eljárás.
- (16) Mivel a támadásokat a legkülönbözőbb módokon követik el, a hardverek és a számítástechnikai programok pedig gyorsan fejlődnek, ez az irányelv minden olyan eszközre utal, amelyet az ebben az irányelvben felsorolt bűncselekmények elkövetésére lehet használni. Ilyen eszközök lehetnek például az informatikai támadások elkövetésére használt rosszindulatú számítástechnikai programok, köztük azok, amelyek botnetek létrehozására alkalmasak. Lehetséges, hogy egy ilyen eszközt – még abban az esetben is, ha alkalmas, sőt különösen alkalmas az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények valamelyikének elkövetésére - jogszerű céllal állítottak elő, például az információs technológiai termékek megbízhatóságának vagy az információs rendszerek biztonságának tesztelése céljából. Ebben az esetben nem elegendő, ha a szándék az ezen irányelvben meghatározott valamely bűncselekmény objektív kritériumainak teljesítésére irányul; a szándéknak közvetlenül arra kell irányulnia, hogy az eszközt az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények közül egynek vagy többnek az elkövetésére használják fel.
- (17) Ezen irányelv nem állapít meg büntetőjogi felelősséget abban az esetben, ha az ezen irányelvben felsorolt bűncselekmények objektív kritériumai teljesülnek, azonban a cselekményeket nem jogsértő szándékkal követték el, például ha az érintett személy nem tud arról, hogy az adott hozzáférés jogosulatlan, vagy ha az információs rendszerek tesztelésével vagy védelmével bízták meg, pl. ha egy társaság vagy egy forgalmazó kijelöl valakit a biztonsági rendszerének a tesztelésére. Ezen irányelvvel összefüggésben az információs rendszerekhez való hozzáférést felhasználói szabályzat vagy szolgáltatási feltételek révén korlátozó szerződéses kötelezettségek vagy megállapodások, valamint a munkáltató információs rendszereihez való magáncélú hozzáféréssel és azok magáncélú használatával kapcsolatos munkai jogi jogviták nem vonhatnak maguk után büntetőjogi felelősséget, amennyiben a hozzáférés az említett körülmények között minősülne jogosulatlanoknak, és ezáltal a büntetőeljárás kizárólagos alapját képezné. Ez az irányelv nem érinti az információhoz való hozzáférésnek a nemzeti és az uniós jogszabályokban meghatározott jogát, ugyanakkor ez a jog nem szolgálhat az információhoz való jogellenes vagy önkényes hozzáférés igazolásául.

(¹) HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

- (18) Az informatikai támadásokat számos körülmény megkönnyítheti, például ha az elkövetőnek alkalmazotti minőségében hozzáférése van az érintett információs rendszerek részét képező biztonsági rendszerekhez. A nemzeti jog keretében a büntetőeljárás során megfelelően figyelembe kell venni az említett körülményeket.
- (19) A tagállamoknak a jogrendszerük által a súlyosító körülményekre vonatkozóan megállapított szabályokkal összhangban súlyosító körülményeket kell meghatározniuk a nemzeti jogukban. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bírák az elkövető elítélésekor figyelembe vehessék e súlyosító körülményeket. Továbbra is a bírák mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy e körülményeket a konkrét esetek egyéb tényállási elemeivel együtt miként értékelik.
- (20) Ez az irányelv nem szabályozza az általa említett bűncselekményekkel kapcsolatos joghatóság gyakorlásához szükséges feltételeket, mint például az áldozat által a bűncselekmény elkövetésének helyén tett bejelentést, a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti államtól érkező feljelentést, vagy azt, hogy az elkövetőt a bűncselekmény elkövetésének helyén nem vonták büntetőeljárás alá.
- (21) Ezen irányelvvel összefüggésben a tagállamok és harmadik országok, valamint közjogi szerveik továbbra is maradéktalanul kötelesek a fennálló uniós és nemzetközi kötelezettségekkel összhangban tiszteletben tartani az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat.
- (22) Ez az irányelv megerősíti az olyan hálózatok fontosságát, mint amilyen a G8 és az Európa Tanács kapcsolattartó pontjainak a hét minden napján 24 órában működő hálózata. Ezeknek a kapcsolattartó pontoknak hatékony segítséget kell tudni nyújtaniuk, ezáltal például elősegítve a rendelkezésre álló vonatkozó információk cseréjét vagy a technikai segítségnyújtást és a jogi információk szolgáztatását a megkereső tagállam szempontjából releváns információs rendszereket és a bennük foglalt adatokat érintő bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások vagy eljárások céljából. A hálózatok zavartalan működésének biztosítása érdekében valamennyi kapcsolattartó pontnak kapacitással kell rendelkeznie ahhoz, hogy egy másik tagállam kapcsolattartó pontjával gyorsított kommunikációt folytasson, többek között képzett és felszerelt személyzet révén. A nagyszabású informatikai támadások végrehajtásának sebességét figyelembe véve minden tagállamnak képesnek kell lennie arra, hogy haladéktalanul válaszoljon a kapcsolattartó pontok hálózatától érkező sürgős megkeresésekre. Ilyen esetekben célszerű lehet, ha az információkérés telefonos kapcsolatfelvétel is kíséri annak érdekében, hogy a megkeresett tagállam gyorsan eleget tudjon tenni a megkeresésnek, és 8 órán belül visszajelzést lehessen adni.
- (23) Az információs rendszerek elleni támadások megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem során nagyon fontos, hogy a hatóságok együttműködjenek a magánszférával és a civil társadalommal. Ösztönözni és javítani kell a szolgáltatók, a gyártók, a bűnüldöző szervek és az igazságügyi hatóságok közötti együttműködést, a jogállamiság teljes mértékű tiszteletben tartása mellett. Az ilyen együttműködés kiterjedhet a szolgáltatók által a potenciális bizonyíték megőrzéséhez, az elkövetők azonosítását segítő elemek biztosításához és legvégső esetben az ahhoz nyújtott segítségre is, hogy a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban teljes egészében vagy részben kiiktassák a fertőzött vagy a jogellenes célra használt információs rendszereket vagy funkciókat. A tagállamoknak fontolóra kell venniük azt is, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos információk cseréje érdekében együttműködési és partnerségi hálózatokat alakítsanak ki a szolgáltatókkal és a gyártókkal.
- (24) Az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekre vonatkozóan összehasonlítható adatokat kell gyűjteni. A megfelelő adatokat az illetékes szakosított uniós ügynökségek és szervek – például az Europol, valamint az ENISA – rendelkezésére kell bocsátani a feladataikkal és az információszükségleteikkel összhangban, hogy uniós szinten átfogóbb képet lehessen kapni a számítástechnikai bűnözés, illetve a hálózat- és információbiztonság problémájáról, és ezáltal hatékonyabb válaszlépések kialakításához lehessen hozzájárulni. A számítástechnikai bűnözéssel kapcsolatos stratégiai elemzéseknek és az általa való fenyegetettség értékelésének az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló, 2009. április 6-i 2009/371/IB tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban történő elvégzése céljából a tagállamoknak az elkövetők által alkalmazott módszerekre vonatkozó információkat be kell nyújtaniuk az Europolhoz és annak a számítástechnikai bűnözés elleni európai központjához. Az információszolgáltatás elősegítheti a jelenlegi és a jövőbeli fenyegetettség jobb megértését, és ezáltal hozzájárulhat az információs rendszerek elleni támadásokkal szembeni küzdelemmel és a megelőzésükkel kapcsolatos megfelelőbb és célzottabb döntéshozatalhoz.
- (25) A Bizottságnak jelentést kell benyújtania ezen irányelv alkalmazásáról, és az ezen irányelv hatályának esetleges kiterjesztésével járó jogalkotási javaslatokat kell tennie, a számítástechnikai bűnözés terén bekövetkező fejlődésre figyelemmel. Ilyen fejlődés lehet az olyan technológiai fejlesztés, amely például az információs rendszerek elleni támadások területén hatékonyabb fellépést tesz lehetővé, vagy amelyek megkönnyítik e támadások megelőzését vagy hatásuk minimalizálását. A Bizottságnak e célból figyelembe kell vennie az érintett szereplők – különösen az Europol és az ENISA – által készített, rendelkezésre álló elemzéseket és jelentéseket.
- (26) A számítástechnikai bűnözés elleni hatékony fellépés érdekében fontos az információs rendszerek ellenállóbbá tétele azért, hogy az informatikai támadásokkal szembeni hatékonyabb védelmet célzó, megfelelő intézkedések meghozatalára kerüljön sor. A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a kritikus infrastruktúráik részét képező információs rendszerek informatikai támadásokkal szembeni védelme érdekében, aminek részeként mérlegelniük kell az információs rendszereik és a bennük foglalt adatok védelmét. Az információk

(¹) HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

- rendszerek megfelelő szintű védelmének és biztonságának a jogi személyek általi biztosítása – például a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása esetében a magánélet védelméről, az elektronikus hírközlésről és az adatvédelemről szóló, meglévő uniós jogszabályokkal összhangban – nélkülözhetetlen része a számítástechnikai bűnözés elleni hatékony küzdelemre alkalmazott átfogó megközelítésnek. Az ésszerűen feltárható veszélyekkel és sebezhetőséggel szemben megfelelő mértékű védelmet kell biztosítani, az egyes ágazatokra vonatkozó legkorszerűbb technológiákkal és az adott adatfeldolgozási helyzetekkel összhangban. Az e védelemmel járó költségeknek és terheknek az informatikai támadás által az érintettek számára valószínűen okozható kárral arányosoknak kell lenniük. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy felelősségre vonással járó, megfelelő intézkedéseket hozzanak arra az esetre, ha valamely jogi személy nyilvánvalóan nem biztosított megfelelő szintű védelmet az informatikai támadásokkal szemben.
- (27) A tagállamok jogában és büntetőeljárásaiban az információs rendszerek elleni támadások területére vonatkozó szabályozottság mértékében és módjában fennálló jelentős különbségek akadályozhatják a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelmet, és megnehezíthetik a hatékony rendőrségi és igazságügyi együttműködést e területen. A modern információs rendszerek transznacionális és határok nélküli jellegéből adódóan az ilyen rendszerek elleni támadások határokon átnyúló természetűek, így hangsúlyozottan sürgős szükség van a büntetőjog e területen történő közelítését célzó további intézkedésekre. Ezen túlmenően az információs rendszerek elleni támadások miatt indított büntetőeljárások összehangolását a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló, 2009. november 30-i 2009/948/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ megfelelő átültetésével és alkalmazásával kell elősegíteni. Emellett a tagállamoknak az Unióval együttműködve arra kell törekedniük, hogy javítsák a nemzetközi együttműködést az információs rendszerek, a számítógépes hálózatok és a számítógépes adatok biztonsága területén. Az adatátvitel és az adattárolás biztonságára megfelelő figyelmet kell fordítani minden olyan nemzetközi megállapodásban, amely adatcserére is vonatkozik.
- (28) A számítástechnikai bűnözés elleni hatékony fellépés szempontjából elengedhetetlen az Unió egészében az illetékes bűnüldöző szervek és igazságügyi hatóságok közötti együttműködés javítása. Ezzel összefüggésben ösztönözni kell az arra irányuló fokozott erőfeszítéseket, hogy az érintett hatóságok megfelelő képzésben részesüljenek a számítástechnikai bűnözéssel és annak hatásával kapcsolatos ismeretek bővítése, valamint az együttműködés és a legjobb gyakorlatok cseréjének előmozdítása érdekében, például az illetékes szakosított uniós ügynökségek és szervek útján. Az említett képzésnek többek között a különböző tagállami jogrendszerekkel, a bűnügyi nyomozás lehetséges jogi és technikai kihívásaival és az érintett nemzeti hatóságok közötti hatáskörmegosztással kapcsolatos tájékozottság növelését kell céloznia.
- (29) Ez az irányelv tiszteletben tartja az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, és betartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben kifejezésre juttatott alapelveket, beleértve a személyes adatok védelmét, a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, valamint a bűncselekmények és a szankciók törvényességének és arányosságának az elveit. Ennek az irányelvnek a célja különösen az említett jogok és alapelvek teljes tiszteletben tartásának biztosítása, ezért azt ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (30) A személyes adatok védelme az EUMSZ 16. cikkének (1) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke értelmében alapvető jog. Ennélfogva a személyes adatok ezen irányelv végrehajtásával összefüggő feldolgozásának maradéktalanul meg kell felelnie a vonatkozó uniós adatvédelmi jogszabályoknak.
- (31) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (32) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (33) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen azt, hogy az információs rendszerek elleni támadásokat minden tagállamban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék, valamint hogy az igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok közötti együttműködést javítsák és ösztönözzék, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a léptékük vagy hatásuk miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) Ezen irányelv célja az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározat ⁽²⁾ rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel nagyszámú és lényeges módosításra van szükség, az egyértelműség érdekében a 2005/222/IB kerethatározatot az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok tekintetében teljes egészében fel kell váltani,

⁽¹⁾ HL L 328., 2009.12.15., 42. o.⁽²⁾ HL L 69., 2005.3.16., 67. o.

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja az információs rendszerek elleni támadások terén elkövetett bűncselekmények és szankciók meghatározására vonatkozó minimumszabályokat. Célja továbbá az ilyen bűncselekmények megelőzésének elősegítése, valamint az igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok közötti együttműködés javítása.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „információs rendszer”: minden olyan eszköz, illetve összekapcsolt vagy kapcsolódó eszközökből álló eszközcsoport, amelyek közül egy vagy több valamely program alapján automatikus adatfeldolgozást hajt végre számítógépes adaton, valamint a működése, használata, védelme és karbantartása céljából az ezen eszköz vagy eszközcsoport által tárolt, feldolgozott, helyreállított vagy továbbított számítógépes adatokon;
- b) „számítógépes adatok”: tények, információk vagy fogalmak megjelenítése olyan formában, amely alkalmassá teszi azokat egy információs rendszer általi feldolgozásra, beleértve azon programokat is, amelyek alkalmasak valamely funkciónak egy információs rendszer általi elvégzésére;
- c) „jogi személy”: bármely jogalany, amely az alkalmazandó nemzeti jog szerint jogi személynek minősül; ide nem értve a tagállamokat, harmadik országokat, az állami hatáskört gyakorló közjogi szervezetet, valamint a nemzetközi közjogi szervezeteket;
- d) „jogosulatlanul”: ezen irányelvben említett olyan magatartás, ideértve a belépést, beavatkozást vagy adatszerzést, amelyet a rendszernek vagy a rendszer részének tulajdonosa vagy egyéb jogosultja nem engedélyezett, vagy amelyet a nemzeti jog nem tesz lehetővé.

3. cikk

Információs rendszerekhez való jogellenes hozzáférés

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a valamely információs rendszerhez vagy annak egy részéhez való, szándékosan és jogosulatlanul történő hozzáférés legalább a súlyosabb esetekben bűncselekménynek minősüljön akkor, ha a bűncselekményt valamely biztonsági intézkedés megsértésével követték el.

4. cikk

Rendszert érintő jogellenes beavatkozás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a valamely információs rendszer működésének számítógépes adatok szándékos és jogosulatlan bevitele, továbbítása, megromlása, törlése, minőségi rontása, megváltoztatása vagy elrejtése, vagy ilyen adatok szándékos és jogosulatlan hozzáférhetővé tétele révén történő súlyos akadályozása vagy megszakítása, legalább a súlyosabb esetekben bűncselekménynek minősüljön.

5. cikk

Adatot érintő jogellenes beavatkozás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a valamely információs rendszer számítógépes adatainak szándékos és jogosulatlan törlése, megromlása, minőségi rontása, megváltoztatása vagy elrejtése, vagy az ilyen adatok szándékos és jogosulatlan hozzáférhetővé tétele legalább a súlyosabb esetekben bűncselekménynek minősüljön.

6. cikk

Jogellenes adatszerzés

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az információs rendszeren belülről, kívülről vagy azon belül továbbított, nem nyilvános számítógépes adatok – többek között az információs rendszerekből érkező, ilyen adatokat hordozó elektromágneses sugárzás – technikai eszközökkel történő, szándékos és jogosulatlan megszerzése, legalább a súlyosabb esetekben bűncselekménynek minősüljön.

7. cikk

A bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközök

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő eszközök jogosulatlan és bármely, a 3–6. cikkben említett bűncselekmény elkövetéséhez való felhasználásának szándékával való előállítás, árusítása, használatra történő beszerzése, behozatala, forgalomba hozatala vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétele legalább a súlyosabb esetekben bűncselekménynek minősüljön:

- a) olyan számítógépes programok, amelyek elsősorban a 3–6. cikkben említett bármely bűncselekmény elkövetésére készültek vagy lettek átalakítva;
- b) olyan számítógépes jelszavak, belépési kódok vagy hasonló adatok, amelyekkel egy információs rendszerhez vagy annak egy részéhez hozzá lehet férni.

8. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 3–7. cikkben említett bűncselekményekre való felbujtás, vagy az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély bűncselekménynek minősüljön.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 4. és 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésének kísérlete bűncselekménynek minősüljön.

9. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3–8. cikkben említett bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal sújtásák.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3–7. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa – legalább a súlyosabb esetekben – legalább két év.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. és 5. cikkben említett bűncselekmények – amennyiben azokat szándékosan követték el, és azok egy, a 7. cikkben említett eszköz használata révén jelentős

számú információs rendszert érintettek – szabadságvesztéssel legyenek büntetendőek, amelynek felső határa legalább három év.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. és 5. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendőek, amelynek felső határa legalább öt év, amennyiben:

- a) azokat a 2008/841/IB kerethatározat értelmében vett bűnszervezet keretében követték el, függetlenül az e kerethatározatban meghatározott szankciótól;
- b) azok súlyos kárt okoztak; vagy
- c) azokat valamely, a kritikus infrastruktúra részét képező információs rendszer ellen követték el.

(5) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ha a 4. és 5. cikkben említett bűncselekményeket egy másik személy személyes adataival visszaélve követték el egy harmadik fél bizalmának elnyerése céljából, és ezáltal kárt okoztak a személyazonosság jogos tulajdonosának, akkor ezt a nemzeti joggal összhangban súlyosító körülménynek lehessen tekinteni, kivéve, ha e körülmény a nemzeti jog értelmében már egy másik bűncselekményt valósít meg.

10. cikk

A jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3–8. cikkben említett azon bűncselekményekért, amelyeket akár saját nevében, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga;
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés joga.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben az (1) bekezdésben említett személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3–8. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.

(3) A jogi személyeknek az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás azon természetes személyek ellen, akik a 3–8. cikkben említett bármely bűncselekményben tettesként, felbujtóként vagy bűnszervezőként működtek közre.

11. cikk

A jogi személyekkel szemben alkalmazandó szankciók

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 10. cikk (1) bekezdése alapján felelősségre vont jogi személy olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyenek büntetendő, amelyek magukban foglalnak büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket vagy bírságokat, és amelyek magukban foglalhatnak egyéb szankciókat is, mint például:

- a) az állami kedvezményekből és támogatásokból való kizárás;

- b) a kereskedelmi tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;

- c) a bírósági felügyelet alá helyezés;

- d) a bíróság által elrendelt felszámolás;

- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 10. cikk (2) bekezdése alapján felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy egyéb intézkedésekkel büntetendő legyenek.

12. cikk

Joghatóság

(1) A tagállamok megállapítják joghatóságukat a 3–8. cikkben említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben a bűncselekményt:

- a) egészben vagy részben a területükön követték el; vagy

- b) egy állampolgárjuk követte el, legalább azokban az esetekben, ha a cselekmény az elkövetés helyén bűncselekménynek minősül.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti joghatóság megállapításakor a tagállamok biztosítják, hogy joghatósággal rendelkezzenek abban az esetben, ha:

- a) az elkövető a bűncselekmény elkövetésekor fizikailag jelen van a területükön, függetlenül attól, hogy a bűncselekmény a területükön található információs rendszer ellen irányul-e; vagy

- b) a bűncselekmény a területükön található információs rendszer ellen irányul, függetlenül attól, hogy az elkövető a bűncselekmény elkövetésekor fizikailag jelen van-e a területükön.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy döntenek, hogy a 3–8. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, többek között amennyiben:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területükön van; vagy

- b) a bűncselekményt a területükön letelepedett jogi személy javára követték el.

13. cikk

Információcsere

(1) A tagállamok a 3–8. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó információk cseréjének céljából gondoskodnak saját operatív nemzeti kapcsolattartó pontjuk létrehozásáról, és arról, hogy igénybe veszik a meglévő, a hét minden napján 24 órában rendelkezésre álló operatív kapcsolattartó hálózatot. A tagállamok olyan eljárások működését is biztosítják, amelyek révén sürgős segítségkérés esetén az illetékes hatóság a kézhezvételtől számított 8 órán belül jelezheti legalább azt, hogy teljesíti-e a segítségkérést, valamint hogy ezt milyen formában és várhatóan mikor teszi.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett kijelölt kapcsolattartó pontjukról. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállamnak, valamint az illetékes szakosított uniós ügynökségeknek és szervezeteknek.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megfelelő jelentéstételi csatornák álljanak rendelkezésre annak elősegítéséhez, hogy az illetékes nemzeti hatóságok felé indokolatlan késedelem nélkül be lehessen jelenteni a 3–6. cikkben említett bűncselekményeket.

14. cikk

Nyomon követés és statisztika

(1) A tagállamok biztosítják egy olyan rendszer meglétét, amely rögzíti, előállítja és rendelkezésre bocsátja a 3–7. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó statisztikai adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatoknak legalább a tagállamok által nyilvántartásba vett, a 3–7. cikkben említett bűncselekmények számára és a 3–7. cikkben említett bűncselekmények miatt büntetőeljárás alá vont és elítélt személyek számára vonatkozó, meglévő adatokat kell tartalmaznia.

(3) A tagállamok továbbítják a Bizottsághoz az e cikknek megfelelően gyűjtött adatokat. A Bizottság gondoskodik a statisztikai jelentések egységes áttekintésének közzétételéről, és annak az illetékes szakosított uniós ügynökségeknek és szervezeteknek történő megküldéséről.

15. cikk

A 2005/222/IB kerethatározat felváltása

Ez az irányelv az elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában a 2005/222/IB kerethatározat helyébe lép, a kerethatározat nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek érintése nélkül.

Az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában a felváltott 2005/222/IB kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

16. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek

ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. szeptember 4-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok továbbítják a Bizottságnak azon intézkedések szövegét, amelyek az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

17. cikk

Jelentés

A Bizottság 2017. szeptember 4-ig jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek. A Bizottság figyelembe veszi a számítástechnikai bűnözés területére vonatkozó technikai és jogi fejleményeket is, különösen ezen irányelv hatályára való tekintettel.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. LINKEVIČIUS

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 778/2013/EU HATÁROZATA

(2013. augusztus 12.)

a Grúziának nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 212. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében, az egyeztetőbizottság által 2013. május 28-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Grúzia és az Európai Unió közötti kapcsolatok az európai szomszédságpolitika keretében fejlődnek. A Közösség és Grúzia 2006-ban megállapodott egy európai szomszédságpolitikai cselekvési tervről, amely az EU–Grúzia kapcsolatok tekintetében középtávú prioritásokat határoz meg. 2010-ben az Unió és Grúzia tárgyalásokat indított egy társulási megállapodásról, amely a meglévő EU–Grúzia partnerségi és együttműködési megállapodás ⁽²⁾ helyébe hivatott lépni. Az EU–Grúzia kapcsolatok keretét az újonnan indított keleti partnerség is erősíti.
- (2) Az Európai Tanács a 2008. szeptember 1-jén Brüsszelben tartott rendkívüli ülésén megerősítette az Unió szándékát a Grúziával való kapcsolatainak erősítése iránt a 2008. augusztusi, Grúzia és az Orosz Föderáció közötti fegyveres konfliktust követően.
- (3) A nemzetközi pénzügyi válság 2008 harmadik negyedéve óta sújtja a grúz gazdaságot, és ennek következtében csökken a kibocsátás, apadnak a költségvetési bevételek és növekszik a külső finanszírozási igény.
- (4) A 2008. október 22-én tartott nemzetközi donorkonferencián a nemzetközi közösség vállalta Grúzia gazdasági

fellendítésének támogatását az Egyesült Nemzetek Szervezete és a Világbank által végzett közös igényfelméréssel összhangban.

- (5) Az Unió bejelentette, hogy Grúzia számára 500 millió EUR összegig terjedő pénzügyi támogatást nyújt.
- (6) A Nemzetközi Valutalap (IMF) pénzügyi támogatást nyújt Grúzia gazdasági kiigazításához és fellendítéséhez. A grúz hatóságok 2008 szeptemberében megegyeztek a Nemzetközi Valutaalappal egy 750 millió USD összegű készletli megállapodásról, amelynek célja a grúz gazdaság támogatása a pénzügyi válság következtében szükségessé vált kiigazításban.
- (7) Grúzia gazdasági helyzetének további romlását és az IMF-programot alátámasztó gazdasági feltételezések szükséges felülvizsgálatát követően, valamint Grúzia nagyobb külső finanszírozási igénye miatt Grúzia és az IMF megállapodott a készletli megállapodás keretében nyújtott hitel 424 millió USD-ral való növeléséről, amelyet az IMF igazgatótanácsa 2009 augusztusában jóváhagyott.
- (8) Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz keretében az Unió a 2010–2012 időszakra átlagosan évi 24 millió EUR összegű költségvetési támogatást bocsát Grúzia rendelkezésére.
- (9) Grúzia a gazdasági helyzetének és kilátásainak romlása miatt makroszintű uniós pénzügyi támogatást kért.
- (10) Mivel Grúzia fizetési mérlegében továbbra is fennmaradó finanszírozási rés mutatkozik, a makroszintű pénzügyi támogatás a jelenlegi rendkívüli körülmények között a Grúzia kérésére adott megfelelő válasznak tekinthető, amely az érvényben lévő IMF-programmal közösen a gazdaságot hivatott stabilizálni.
- (11) A Grúziának nyújtandó uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak (a továbbiakban: az uniós makroszintű pénzügyi támogatás) nem csupán kiegészítenie kell az IMF és a Világbank programjait és forrásait, hanem biztosítania kell az uniós szerepvállalás hozzáadott értékét is.
- (12) A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az uniós makroszintű pénzügyi támogatás jogi szempontból és tartalmilag összhangban álljon a külső fellépés és az egyéb vonatkozó uniós politikák különféle területein hozott intézkedésekkel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. május 10-i álláspontja (HL C 377. E, 2012.12.7., 211. o.) és a Tanács 2012. május 10-i álláspontja első olvasatban (HL C 291. E, 2012.9.27., 1. o.). Az Európai Parlament 2012. december 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. július 4-i jogalkotási állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. július 9-i határozata.

⁽²⁾ Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről Grúzia közötti partnerségi és együttműködési megállapodás (HL L 205., 1999.8.4., 3. o.)

- (13) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó konkrét céloknak erősíteniük kell a hatékonyságot, az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot. A Bizottságnak rendszeresen ellenőriznie kell ezen célkitűzések teljesítését.
- (14) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó feltételeknek tükrözniük kell a Grúziával szembeni uniós politika kulcsfontosságú elveit és céljait.
- (15) Az Unió ezen uniós makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó pénzügyi érdekeinek hatékony védelme céljából Grúziának megfelelő intézkedéseket kell hoznia az e támogatással kapcsolatos csalás, korrupció és bármely egyéb szabálytalanság megelőzése és az ellenük való küzdelem vonatkozásában. A Bizottságnak rendelkeznie kell továbbá a megfelelő ellenőrzésekről, és a Számvevőszéknek biztosítania kell a megfelelő auditokat.
- (16) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre bocsátása a költségvetési hatóság hatáskörének sérelme nélkül történik.
- (17) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatást a Bizottságnak kell kezelnie. Annak biztosítására, hogy az Európai Parlament és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság nyomon követhesse e határozat végrehajtását, a Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell őket az uniós makroszintű pénzügyi támogatással kapcsolatos fejleményekről, és rendelkezésükre kell bocsátania a vonatkozó dokumentumokat.
- (18) Ezen határozat végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (19) Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet értelmében általában véve tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az említett rendeletben meghatározottaktól eltérő esetekben. Figyelembe véve a 90 millió EUR összehatár feletti műveletek potenciálisan jelentős hatásait, az ilyen műveletekre helyénvaló a vizsgálóbizottsági eljárást alkalmazni. Figyelemmel a Grúziának nyújtandó uniós makroszintű pénzügyi támogatás összegére, a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az egyetértési megállapodás elfogadására, valamint a támogatás csökkentésére, felfüggesztésére és megszüntetésére,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az Unió 46 millió EUR összegig terjedő makroszintű pénzügyi támogatást nyújt Grúziának Grúzia gazdasági stabilitásának támogatása és az IMF érvényben lévő programjában meghatározott, a fizetési mérleghez kapcsolódó finanszírozási szükségletének fedezése céljából. Ebből a maximális összegből

legfeljebb 23 millió EUR vissza nem térítendő támogatás formájában, és legfeljebb 23 millió EUR hitel formájában nyújtandó. Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre bocsátása a 2013. évi uniós költségvetésnek a költségvetési hatóság általi jóváhagyásától függ.

(2) A támogatás hitelemének finanszírozása céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az Unió nevében hitelt vegyen fel a szükséges források megszerzéséhez. A hitel maximális futamideje 15 év.

(3) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre bocsátását a Bizottság az IMF és Grúzia között létrejött megállapodásokkal és megegyezésekkel, valamint az Európai Unió és Grúzia közötti partnerségi és együttműködési megállapodásban meghatározott gazdasági reform alapvető elveivel és céljaival összeegyeztethető módon irányítja. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot az uniós makroszintű pénzügyi támogatás kezelésével kapcsolatos fejleményekről, és rendelkezésükre bocsátja a vonatkozó dokumentumokat.

(4) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás a 2. cikk (1) bekezdésében említett egyetértési megállapodás hatálybalépését követő első naptól számított két és fél évig áll rendelkezésre.

2. cikk

(1) A Bizottság a 6. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében egyetértési megállapodást fogad el, amely tartalmazza az uniós makroszintű pénzügyi támogatás gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételeit, ideértve a szóban forgó feltételek teljesítésére vonatkozó időkeretet. Az egyetértési megállapodásban felsorolt gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételeknek összhangban kell állniuk az 1. cikk (3) bekezdésében említett megállapodásokkal és megegyezésekkel. Az említett feltételek különösen az uniós makroszintű pénzügyi támogatás hatékonyságának, átláthatóságának és elszámoltathatóságának fokozására irányulnak, ideértve a grúz államháztartás irányítási rendszereit is. Az említett célkitűzések megvalósításában elért előrelépéseket a Bizottság rendszeresen nyomon követi. Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás részletes pénzügyi feltételeit a Bizottság és a grúz hatóságok között kötendő vissza nem térítendő támogatásról szóló megállapodásban és hitelmegállapodásban kell meghatározni.

(2) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása során a Bizottság felügyeli a támogatás tekintetében alkalmazandó grúz pénzügyi megállapodások, igazgatási eljárások, külső és belső ellenőrzési mechanizmusok megbízhatóságát, valamint a jóváhagyott időkeret Grúzia általi betartását.

(3) A Bizottság rendszeres időközönként meggyőződik arról, hogy Grúzia gazdaságpolitikája összhangban van-e az uniós makroszintű pénzügyi támogatás célkitűzéseivel, és hogy kellőképpen teljesülnek-e a megállapodás szerinti gazdaságpolitikai feltételek. E célból a Bizottság szorosan együttműködik a Nemzetközi Valutaalappal és a Világbankkal, továbbá szükség esetén a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal.

3. cikk

(1) A (2) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel az uniós makroszintű pénzügyi támogatást a Bizottság vissza

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

nem térítendő támogatást és hitelt is tartalmazó két részletben bocsátja rendelkezésre. Az egyes részletek nagyságát az egyetértési megállapodásban határozzák meg.

(2) A Bizottság az egyetértési megállapodásban szereplő gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételek megfelelő teljesítésétől függően dönt a részletek rendelkezésre bocsátásáról. A második részlet kifizetésére legkorábban három hónappal az első részlet rendelkezésre bocsátása után kerülhet sor.

(3) Az uniós pénzeszközöket a Grúz Nemzeti Bank számára kell kifizetni. Az egyetértési megállapodásban meghatározandó előírásoktól függően, ideértve a fennmaradó költségvetési finanszírozási igény megerősítését is, az uniós pénzeszközöket a Grúz Államkincstár mint végső kedvezményezett számára lehet átutalni.

4. cikk

(1) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás hiteleméhez kapcsolódó hitelfelvételi és -nyújtási műveleteket euróban, egyazon értéknap alkalmazásával kell végrehajtani, és azaz Unió ezek során nem lehet érintett a futamidők átalakításában, árfolyam- vagy kamatkockázatokban vagy más kereskedelmi kockázatban..

(2) A Bizottság Grúzia kérelmére megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a hitelfeltételek tartalmazzanak előtörlesztési rendelkezést, és hogy a Bizottság hitelfelvételi műveleteinek feltételei között is szerepeljen ennek megfelelő rendelkezés.

(3) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik a hitel kamatlábának csökkentését, és Grúzia kérelmezi, a Bizottság részben vagy egészben refinanszírozhatja eredeti kölcsöneit, vagy átalakíthatja a megfelelő pénzügyi feltételeket. A refinanszírozási vagy átalakítási műveleteket az (1) bekezdésben megállapított feltételekkel összhangban kell elvégezni, és azok nem eredményezhetik az adott hitel átlagos futamidejének kiterjesztését vagy a refinanszírozás vagy az átalakítás napján fennálló tőkeösszeg növekedését.

(4) Az e határozat szerinti hitelfelvételi és -nyújtási műveletekhez kapcsolódó, az Unió részéről felmerülő összes költséget Grúzia viseli.

(5) A Bizottság folyamatosan tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot a (2) és (3) bekezdésben említett műveletek alakulásáról.

5. cikk

Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai

parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és végrehajtási szabályaival ⁽²⁾ összhangban történik. A grúz hatóságokkal kötendő egyetértési megállapodás, hitelmegállapodás és a vissza nem térítendő támogatásról szóló megállapodás mindenekelőtt rendelkezik az uniós makroszintű pénzügyi támogatást érintő csalás, korrupció és egyéb szabálytalanságok megelőzését és az ellenük való küzdelmet illetően meghozandó egyedi intézkedésekről. A pénzügyi összegek kezelése és kifizetése átláthatóságának növelése érdekében az egyetértési megállapodás, a hitelmegállapodás és a vissza nem térítendő támogatásról szóló megállapodás rendelkezik továbbá a Bizottság – és azon belül többek között az Európai Csalás Elleni Hivatal – általi ellenőrzésről is, ideértve a helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat is. Ezen kívül rendelkeznek a Számvevőszék által végzett ellenőrzésekről is, beleértve adott esetben a helyszíni ellenőrzéseket is.

6. cikk

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

7. cikk

(1) A Bizottság minden év június 30-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e határozat előző évi végrehajtásáról, illetve annak értékeléséről szóló jelentést. A jelentés megvilágítja az egyetértési megállapodásban meghatározott gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételek, Grúzia aktuális gazdasági és költségvetési eredményei, valamint a Bizottságnak az uniós makroszintű pénzügyi támogatás részösszegeinek rendelkezésre bocsátására vonatkozó határozatai közötti összefüggést.

(2) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett rendelkezésre állási időszak lejártá után legkésőbb két évvel a Bizottság utólagos értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

8. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ A 966/2012/EU, Euratom rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 362., 2012.12.31., 1. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács által a Grúziának nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló határozattal egy időben elfogadott közös nyilatkozat

Az Európai Parlament és a Tanács:

- egyetért azzal, hogy a Grúziának nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló határozat elfogadását a harmadik országoknak nyújtott makroszintű pénzügyi támogatásról szóló határozatok hatékony és eredményes végrehajtását biztosító keret iránti igény szélesebb összefüggésében kell vizsgálni;
- egyetért azzal, hogy a makroszintű pénzügyi támogatási műveletekről szóló határozatok elfogadásának az alábbi – az uniós makroszintű pénzügyi támogatás arra jogosult harmadik országok és területek számára történő nyújtására vonatkozó – megfontolásokon és alapelveken kell nyugodniuk, a jogalkotási kezdeményezési jog és az említett megfontolásokat és alapelveket formálisan megfogalmazó jövőbeni eszköz jogi formájának sérelme nélkül;
- kötelezettséget vállal arra, hogy az uniós makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló jövőbeni egyedi határozatok meghozatalakor teljes mértékben tiszteletben tartja az említett megfontolásokat és alapelveket.

„A” RÉSZ – MEGFONTOLÁSOK

- 1 Az Európai Unió fontos részt vállal a harmadik országok számára biztosított gazdasági, pénzügyi és technikai segítségnyújtásban. Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás (a továbbiakban: makroszintű pénzügyi támogatás) a gazdasági stabilizáció hatékony eszközének és az ilyen támogatásban részesülő országok és területek (a továbbiakban: kedvezményezettek) strukturális reformjai mozgatórugójának bizonyult. A tagjelölt, lehetséges tagjelölt és szomszédos országokra vonatkozó általános politikájával összhangban az Uniónak készen kell állnia arra, hogy makroszintű pénzügyi támogatást nyújtson az említett országoknak azzal a céllal, hogy kölcsönös stabilitási, biztonsági és jóléti térség alakuljon ki.
- 2 A makroszintű pénzügyi támogatásoknak az Európai Parlament és a Tanács eseti, országspecifikus határozatainak kell alapulniuk. Ezen alapelvek célja az ilyen határozatokhoz vezető döntéshozatali eljárások, illetve a későbbi végrehajtás hatékonyságának és eredményességének fokozása, a makroszintű pénzügyi támogatás politikai előfeltételeinek kedvezményezett általi teljesítésének megerősítése, valamint a támogatás átláthatóságának és demokratikus ellenőrzésének javítása.
- 3 Az Európai Parlament a harmadik országoknak nyújtott makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtásáról szóló, 2003. június 3-i állásfoglalásában a makroszintű pénzügyi támogatásra vonatkozó keretrendelet megalkotására szólított fel a döntéshozatali eljárás meggyorsítása és e pénzügyi eszköz hivatalos és átlátható alapjának létrehozása céljából.
- 4 A Tanács 2002. október 8-i következtetéseiben kritériumokat határozott meg (az úgynevezett genvali kritériumok), amelyek iránymutatással szolgálnak a makroszintű pénzügyi támogatási műveletekhez. Helyénvaló lenne ezeket a kritériumokat – többek közt a támogatás megfelelő formáját (hitel, vissza nem térítendő támogatás, vagy a kettő kombinációja) meghatározó kritériumokat – korszerűsíteni és egyértelművé tenni.
- 5 Ezeknek az alapelveknek képpé kell tenniük az Uniót makroszintű pénzügyi támogatás gyors rendelkezésre bocsátására, különösen ha a körülmények azonnali cselekvést igényelnek, valamint fokozniuk kell a makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtására vonatkozó kritériumok egyértelműségét és átláthatóságát.
- 6 A Bizottságnak biztosítania kell, hogy a makroszintű pénzügyi támogatás összhangban álljon a külső fellépés és az egyéb vonatkozó uniós szakpolitikák különféle területeinek alapvető elveivel, célkitűzéseivel és intézkedéseivel.
- 7 A makroszintű pénzügyi támogatásnak elő kell segítenie az Unió külpolitikáját. A makroszintű pénzügyi támogatási műveletek során a Bizottság szolgálatának és az Európai Külügyi Szolgálatnak mindvégig szoros együttműködésben kell dolgozniuk annak érdekében, hogy koordinálják az Unió külpolitikáját, és biztosítsák annak következetességét.
- 8 A makroszintű pénzügyi támogatásnak hozzá kell járulnia a kedvezményezettek által az Unió közös értékeivel, többek között a demokráciával, a jogállamisággal, a felelősségteljes kormányzással, az emberi jogok tiszteletben tartásával, a fenntartható fejlődéssel és a szegénység visszaszorításával, valamint a nyitott, szabályokon alapuló és tisztességes kereskedelemmel összefüggésben tett kötelezettségvállalásokhoz.

- 9 A makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásának előfeltétele, hogy a kedvezményezett ország tartsa tiszteletben a hatékonyan működő demokratikus mechanizmusokat, többek között a többpárti parlamentáris rendszert és a jogállamiságot, valamint garantálja az emberi jogok tiszteletben tartását. A Bizottságnak rendszeresen ellenőriznie kell ezen előfeltételek teljesülését.
- 10 Az egyedi makroszintű pénzügyi támogatásról szóló határozatok konkrét célkitűzéseinek tartalmazniuk kell a hatékonyság, átláthatóság és elszámoltathatóság erősítését a kedvezményezettek államháztartásának irányítása terén. A Bizottságnak rendszeresen ellenőriznie kell e célkitűzések teljesítését.
- 11 A makroszintű pénzügyi támogatás célja, hogy segítséget nyújtson a devizahiányban szenvedő és emiatt külső finanszírozási nehézségekkel küzdő harmadik országok és területek számára a fenntartható külső egyenleg helyreállításához. A makroszintű pénzügyi támogatás nem jelenthet rendszeres pénzügyi támogatást és elsősorban nem is a kedvezményezettek gazdasági és társadalmi fejlődésének támogatására szolgál.
- 12 A makroszintű pénzügyi támogatásnak a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és más multilaterális pénzügyi intézmények által nyújtott forrásokhoz képest kiegészítő jellegűeknek kell lenniük, és biztosítani kell a terhek méltányos megosztását az Unió és a többi támogató között. A makroszintű pénzügyi támogatásnak biztosítania kell az uniós szerepvállalás hozzáadott értékét.
- 13 Az Unió makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó pénzügyi érdekeinek hatékony védelme céljából a kedvezményezetteknek megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az e támogatáshoz kapcsolódó csalás, korrupció és egyéb szabálytalanságok megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében, valamint rendelkezni kell a Bizottság által végzett ellenőrzésekről és a Számvevőszék által végzett vizsgálatokról.
- 14 Az egyetértési megállapodások elfogadására szolgáló eljárás megválasztásáról a 182/2011/EU rendeletben rögzített kritériumoknak megfelelően kell döntenet. Ezzel összefüggésben, főszabályként a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazandó, azonban a „B” részben rögzített összefüggést meghaladó műveletek potenciálisan jelentős hatása miatt indokolt, hogy az ilyen esetekben a vizsgálóbizottsági eljárást alkalmazzák.

„B” RÉSZ – ALAPELVEK

1. A támogatás célja

- a) A makroszintű pénzügyi támogatás olyan kivételes pénzügyi eszköz, amely az arra jogosult harmadik országoknak és területeknek nyújt, feltétel nélküli és célhoz nem kötött fizetésimérleg-támogatást. Célja, hogy segítséget nyújtson külső finanszírozási nehézségekkel küzdő, ilyen támogatásra jogosult országok és területek számára a fenntartható külső egyenleg helyreállításához. A támogatás alátámasztja a fizetési mérleg javítását célzó, erőteljes kiigazítási intézkedéseket és strukturális reformokat tartalmazó szakpolitikai programok végrehajtását, elsősorban a programozási időszak alatt, továbbá megerősíti az Unióval kötött megállapodások és az Unióval közösen kialakított programok végrehajtását.
- b) Makroszintű pénzügyi támogatás azzal a feltétellel nyújtható, hogy a kedvezményezett ország vagy terület az általa végrehajtott erőteljes gazdasági stabilizációs és reformprogramok ellenére az IMF és más multilaterális intézmények által biztosított forrásokon felüli, jelentős fennálló külső finanszírozási résszel rendelkezik, amit a Bizottság a multilaterális pénzügyi intézményekkel közösen azonosított.
- c) A makroszintű pénzügyi támogatás rövid távú, és nyújtása megszűnik, amint a külső finanszírozási helyzet újra fenntarthatóvá válik.

2. Támogatható országok és területek

A makroszintű pénzügyi támogatás kedvezményezettjeivé az alábbi harmadik országok és területek válhatnak:

- tagjelölt és potenciális tagjelölt országok,
- az európai szomszédságpolitika által érintett országok és területek,
- kivételes és kellően indokolt esetben a regionális stabilitás terén meghatározó szerepet játszó, az Unió számára stratégiai jelentőségű, az Unióval szoros politikai, gazdasági és földrajzi kapcsolatban álló más harmadik országok.

3. A támogatás formája

- a) Makroszintű pénzügyi támogatás általában hitel formájában nyújtandó. Kivételes esetekben azonban makroszintű pénzügyi támogatás nyújtható vissza nem térítendő támogatás vagy hitel és vissza nem térítendő támogatás kombinációja formájában is. A vissza nem térítendő támogatási elem részarányának meghatározásakor a Bizottságnak a javaslat előkészítése során figyelembe kell vennie a kedvezményezett gazdasági fejlettségi szintjét az egy főre eső jövedelem és a szegénység mértéke alapján, valamint visszafizetési képességét az adósságállomány fenntarthatóságának elemzése alapján, ugyanakkor biztosítani kell az Unió és a többi támogató közötti méltányos tehermegosztás elvének betartását. Ennek érdekében a Bizottságnak azt is figyelembe kell vennie, hogy a nemzetközi pénzügyi intézmények és a többi támogató milyen mértékben alkalmaznak kedvezményes feltételeket a szóban forgó országra.
- b) Ha a makroszintű pénzügyi támogatás nyújtása hitel formájában történik, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Unió nevében kölcsönt vegyen fel a tőkepiacokon vagy pénzügyi intézményektől a szükséges források megszerzéséhez, és azokat továbbkölcsönözze a kedvezményezettnek.
- c) A hitelfelvételi és hitelnyújtási műveleteket euróban kell végrehajtani egyazon értéknap alkalmazásával, és az Unió nem vehet érintett lejáratú határidők módosításában, illetve árfolyam- vagy kamatkockázatokban.
- d) A hitelfelvételi és -nyújtási műveletekhez kapcsolódó, az Unió részéről felmerülő valamennyi költséget a kedvezményezett kell, hogy viselje.
- e) A kedvezményezett kérésére, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik a hitel kamatlábának csökkentését, a Bizottság részben vagy egészben refinanszírozhatja eredeti kölcsöneit, vagy átalakíthatja a kapcsolódó pénzügyi feltételeket. A refinanszírozási és átalakítási műveleteket a 3. pont d) alpontjában megállapított feltételekkel összhangban kell elvégezni, és azok nem eredményezhetik az adott hitel átlagos futamidejének kiterjesztését vagy a refinanszírozás vagy átalakítás napján fennálló tőkeösszeg növekedését.

4. Pénzügyi rendelkezések

- a) A vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott makroszintű pénzügyi támogatás összegeinek összhangban kell lenniük a többéves pénzügyi keretben megállapított költségvetési előirányzatokkal.
- b) A hitel formájában nyújtott makroszintű pénzügyi támogatási összegeket a külső fellépésekre vonatkozó garanciaalap létrehozásáról szóló rendeletnek megfelelően kell rendelkezésre bocsátani. A rendelkezésre bocsátott összegeknek összhangban kell állniuk a többéves pénzügyi keretben e célra elkülönített költségvetési előirányzatokkal.
- c) Az éves előirányzatokat a többéves pénzügyi kereten belül a költségvetési hatóság engedélyezi.

5. A támogatás összege

- a) A támogatás összegét az arra jogosult ország vagy terület fennálló külső finanszírozási igénye alapján kell meghatározni, figyelembe véve az ország vagy terület saját forrásokból történő finanszírozási képességét, és különösen a rendelkezésére álló nemzetközi tartalékokat. Ezt a finanszírozási igényt a Bizottság a nemzetközi pénzügyi intézményekkel együttműködve állapítja meg, átfogó és átláthatóan dokumentált számszerű értékelés alapján. A Bizottság mindenképp az IMF által az adott országra vagy területre vonatkozóan készített legújabb fizetésimérleg-előrejelzésekre alapoz és figyelembe veszi a multilaterális támogatóktól várható pénzügyi hozzájárulást, valamint az Unió egyéb külső finanszírozási eszközeinek a szóban forgó támogatásra jogosult országban vagy területen már előzetesen megtörtént alkalmazását.
- b) A Bizottság dokumentációja információkat tartalmaz arról, hogy a makroszintű pénzügyi támogatás híján várhatóan hogyan alakulna a devizatartalék mennyisége a megfelelően tartott szinthez képest, a releváns mutatók, például a tartalékok és a rövid távú külső adósság, illetve a tartalékok és a kedvezményezett ország importja közötti arány tükrében.
- c) A nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatás összegének meghatározása során figyelembe kell venni az Unió és a más támogatók közti méltányos tehermegosztás biztosításának szükségességét és a teljes uniós szerepvállalás hozzáadott értékét is.

- d) Abban az esetben, ha a kedvezményezett finanszírozási igénye a makroszintű pénzügyi támogatás folyósításának időszakában jelentősen csökken a kezdeti előrejelzésekhez képest, a Bizottság csökkenti, felfüggeszti vagy megszünteti a támogatást, és erről 90 millió EUR összeget meg nem haladó támogatási összeg esetén tanácsadó bizottsági eljárás keretében, 90 millió EUR összeget meghaladó támogatási összeg esetén pedig vizsgálóbizottsági eljárás keretében dönt.

6. Feltételrendszer

- a) A makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásának előfeltétele, hogy az arra jogosult ország vagy terület tartsa tiszteletben a hatékonyan működő demokratikus mechanizmusokat, többek között a többpárti parlamentáris rendszert és a jogállamiságot, valamint garantálja az emberi jogok tiszteletben tartását. A Bizottság ezen előfeltétel teljesüléséről nyilvánosan elérhető értékelést⁽¹⁾ készít, valamint nyomon követi az előfeltétel teljesülését a makroszintű pénzügyi támogatás teljes életciklusa folyamán. Ezt a pontot az E K Sz szervezetének és működésének megállapításáról szóló határozattal összhangban kell alkalmazni.
- b) A makroszintű pénzügyi támogatás feltétele az arra jogosult ország vagy terület és az IMF közötti, nem elővigyázatossági jellegű hitelmegállapodás megléte, amely megfelel az alábbi feltételeknek:
- a megállapodás célja összhangban áll a makroszintű pénzügyi támogatás célkitűzésével, nevezetesen a rövid távú fizetésimérleg-nehézségek enyhítésével;
  - az erőteljes kiigazítási intézkedések végrehajtása összhangban áll a makroszintű pénzügyi támogatásnak az 1. pont a) alpontjában rögzített célkitűzésével.
- c) A támogatás folyósításának feltétele az IMF által támogatott szakpolitikai program keretében elért tartósan kielégítő eredmény, valamint az e pont a) alpontjában említett előfeltétel teljesülése. Feltétele továbbá egy sor egyértelműen meghatározott, strukturális reformokra és rendezett államháztartásra összpontosító gazdaságpolitikai intézkedés konkrét időtartamon belüli végrehajtása, amelyekről a Bizottság és a kedvezményezett állapodik meg, és amelyeket egyetértési megállapodásba kell foglalni.
- d) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme és a kedvezményezettek kormányzásának megerősítése céljából az egyetértési megállapodásnak tartalmaznia kell az államháztartás irányítási rendszereinek hatékonyságát, átláthatóságát és elszámoltathatóságát fokozó intézkedéseket.
- e) A szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor megfelelő mértékben figyelembe kell venni a kölcsönös piacnyitást, a szabályokon alapuló méltányos kereskedelem fejlesztése és más, az Unió külpolitikájával összefüggő prioritások terén elért előrelépést is.
- f) A szakpolitikai intézkedéseknek összhangban kell lenniük az Unió és a kedvezményezett között kötött partnerségi megállapodásokkal, együttműködési vagy társulási megállapodásokkal, valamint a kedvezményezett által az IMF támogatásával megvalósított makrogazdasági kiigazítási és strukturális-reform-programokkal.

7. Eljárás

- a) A makroszintű pénzügyi támogatást igénylő ország vagy terület írásbeli kérelemmel fordul a Bizottsághoz. A Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy teljesülnek-e az 1., 2., 4. és 6. pontokban említett feltételek, és adott esetben határozatra irányuló javaslatot terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.
- b) A hitelnyújtásról szóló határozat meghatározza a makroszintű pénzügyi támogatás összegét, maximális átlagos futamidejét és a részletek maximális számát. Amennyiben a határozat vissza nem térítendő támogatási elemet is tartalmaz, meg kell határoznia a vissza nem térítendő támogatási elem összegét és a részletek maximális számát is. A vissza nem térítendő támogatás nyújtásáról szóló határozathoz csatolni kell a vissza nem térítendő támogatás (vagy a vissza nem térítendő támogatási elem) indokolását. Mindkét esetben meg kell határozni a makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre állásának időtartamát. Ez a rendelkezési állási időszak rendszerint nem haladhatja meg a három évet. Makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló új határozatra irányuló javaslat benyújtásakor a Bizottságnak rendelkezésre kell bocsátania a 12. pont c) alpontjában említett információt.

⁽¹⁾ Az értékelés az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret, illetve az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv című dokumentumban (A Tanács következtetése az emberi jogokról és a demokráciáról, 2012. június 25.) említett, az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló éves jelentésen alapul majd.

- c) A makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló határozat elfogadását követően a Bizottság – 90 millió EUR összeget nem haladó támogatási összeg esetén tanácsadó bizottsági eljárás keretében, 90 millió EUR összeget meghaladó támogatási összeg esetén pedig vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva – az egyetértési megállapodásban megállapodik a kedvezményezettel a 6. pont c), d), e) és f) alpontjában említett szakpolitikai intézkedésekről.
- d) A makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló határozat elfogadását követően a Bizottság megállapodik a kedvezményezettel a támogatás részletes pénzügyi feltételeiről. Ezeket a részletes pénzügyi feltételeket vissza nem térítendő támogatásról szóló megállapodásban vagy a hitelmegállapodásban kell meghatározni.
- e) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az országspecifikus támogatás alakulásáról, ideértve annak folyósítását is, valamint kellő időben ezen intézmények a rendelkezésére bocsátja a vonatkozó dokumentumokat.
8. Végrehajtás és pénzügyi irányítás
- a) A Bizottság az Unió pénzügyi jogszabályaival összhangban hajtja végre a makroszintű pénzügyi támogatásokat.
- b) A makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása közvetlen centralizált irányítással történik.
- c) A költségvetési kötelezettségvállalásokat a Bizottság által e ponttal összhangban meghozott határozatok alapján kell megtenni. Amennyiben a makroszintű pénzügyi támogatás több pénzügyi évre terjed ki, a támogatásra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalások éves részletekre bonthatók.
9. A támogatás folyósítása
- a) A makroszintű pénzügyi támogatást a kedvezményezett központi bankjának kell folyósítani.
- b) A támogatás folyósítása egymást követő részletekben történik, a 6. pont a) alpontjában említett előfeltétel és a 6. pont b) és c) alpontjában említett feltételek teljesülése esetén.
- c) A Bizottság rendszeres időközönként meggyőződik arról, hogy a 6. pont b) és c) alpontjában említett feltételek továbbra is teljesülnek.
- d) A 6. pont a) alpontjában említett előfeltétel és a 6. pont b) és c) alpontjában említett feltételek nem teljesülése esetén a Bizottság átmenetileg felfüggeszti vagy megszünteti a makroszintű pénzügyi támogatás folyósítását. Ilyen esetben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a felfüggesztés vagy megszüntetés okairól.
10. Támogató intézkedések
- Az Unió költségvetési forrásai felhasználhatók a makroszintű pénzügyi támogatások végrehajtásához szükséges kiadások fedezésére.
11. Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme
- a) Az egyes országspecifikus határozatok nyomán létrejövő bármely megállapodásnak rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják, hogy a kedvezményezettek rendszeresen ellenőrzik az uniós költségvetésből nyújtott finanszírozás megfelelő felhasználását, megteszik a megfelelő intézkedéseket a szabálytalanságok és a csalások elkerüléséhez, és szükség esetén jogi lépéseket tesznek az egyes országspecifikus határozatok keretében tévesen kifizetett pénzeszközök visszafizettetése érdekében.
- b) Az országspecifikus határozatok nyomán létrejövő bármely megállapodásnak olyan rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, különösen a csalás, korrupció és bármilyen más szabálytalanság tekintetében, a vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően.
- c) A 6. pont c) alpontjában említett egyetértési megállapodásnak kifejezetten fel kell jogosítania a Bizottságot és a Számvevőszéket arra, hogy a makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre állásának időtartama alatt és azt követően ellenőrzéseket hajtsanak végre, ideértve dokumentumok ellenőrzését és helyszíni ellenőrzéseket, például működési értékeléseket. A megállapodásnak kifejezetten fel kell hatalmaznia a Bizottságot vagy képviselőit arra is, hogy helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezzenek.

- d) A makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása során a Bizottságnak – működési értékelés révén – felügyelnie kell a kedvezményezett által alkalmazandó, a támogatás szempontjából releváns pénzügyi szabályok, igazgatási eljárások, valamint külső és belső ellenőrzési mechanizmusok megbízhatóságát.
- e) Az országspecifikus határozatok nyomán létrejövő bármely megállapodásnak olyan rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják, hogy amennyiben megállapításra kerül, hogy a kedvezményezett a makroszintű pénzügyi támogatás kezelésével kapcsolatban csalást vagy korrupciós cselekményt követ el, illetve más jogellenes tevékenységet folytat, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit, az Uniónak jogában áll a vissza nem térítendő támogatás teljes visszafizettetése és/vagy a hitel lejárat előtti visszafizettetése.

12. Éves jelentés

- a) A Bizottság megvizsgálja a makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása terén elért haladást, és minden év június 30-ig éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- b) Az éves jelentés értékeli a kedvezményezettek gazdasági helyzetét és kilátásait, valamint a 6. pont c) alpontjában említett szakpolitikai intézkedések végrehajtása terén elért előrelépést.
- c) Ezenkívül naprakész információkat tartalmaz a hitel és vissza nem térítendő támogatás formájában rendelkezésre álló költségvetési forrásokról, figyelembe véve a tervezési fázisban lévő műveleteket is.

13. Értékelés

- a) A Bizottság utólagos értékelő jelentéseket nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, értékelve a legutóbb lezárt makroszintű pénzügyi támogatási műveletek eredményeit és hatékonyságát, valamint azt, hogy ezek milyen mértékben járultak hozzá a támogatás céljainak megvalósításához.
  - b) A Bizottság rendszeresen és legalább négyévente értékeli a makroszintű pénzügyi támogatásra vonatkozó rendelkezéseket, és megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a makroszintű pénzügyi támogatások részletes áttekintését. Az értékelés célja annak megállapítása, hogy teljesülnek-e a makroszintű pénzügyi támogatások célkitűzései, hogy továbbra is teljesülnek-e az makroszintű pénzügyi támogatás feltételei, köztük a 7. pont c) alpontjában említett összeghatár, valamint hogy a Bizottság képes legyen ajánlásokat megfogalmazni a jövőbeni műveletek javítása érdekében. Értékelésében a Bizottságnak minősítenie kell minősíti a makroszintű pénzügyi támogatás nyújtása kapcsán az európai és multilaterális pénzügyi intézményekkel folytatott együttműködést is.
-

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 779/2013/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2013. augusztus 13.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő

termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

(2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 13-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

Jerzy PLEWA
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
	ZZ	94,0
0806 10 10	EG	185,9
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
	ZZ	191,9
0808 10 80	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
	ZZ	130,8
0808 30 90	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
	ZZ	156,5
0809 30	TR	146,5
	ZZ	146,5
0809 40 05	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2013. augusztus 12.)

az 1234/2007/EK tanácsi rendelet értelmében a 2014-es pénzügyi évre a borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási programokból az egységes támogatási rendszerbe átcsoportosított összegekről

(az értesítés a C(2013) 5180. számú dokumentummal történt)

(csak az angol, a francia, a görög, a máltai és a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(2013/430/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet) és különösen annak 103za. cikkére, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 103n. cikke értelmében a rendelkezésre álló uniós pénzeszközök szétosztását és a borágazatban végrehajtott nemzeti támogatási programokra vonatkozó költségvetési határokat a szóban forgó rendelet Xb. melléklete határozza meg.
- (2) Az 1234/2007/EK rendelet 103o. cikke értelmében a tagállamok 2012. december 1-jéig dönthettek arról, hogy 2014-re vonatkozóan támogatásban részesítik-e a szőlőtermesztőket a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ III. címének 1. fejezetében meghatározott támogatási jogosultságok biztosításával.
- (3) Azok a tagállamok, amelyek az 1234/2007/EK rendelet 103o. cikke értelmében támogatást kívánnak nyújtani,

értesítették a Bizottságot a támogatás összegéről. Az egyértelműség érdekében a Bizottságnak közzé kell tenni a támogatások összegét.

- (4) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek megfelelően a 2014-es pénzügyi évre vonatkozó nemzeti támogatási programokból az egységes támogatási rendszerbe átcsoportosított összegeket e határozat melléklete tartalmazza.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Máltai Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 12-én.

a Bizottság részéről

Dacian CIOLOS

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 30., 2009.1.31., 16. o.

MELLÉKLET

A borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási programokból az egységes támogatási rendszerbe átcsoportosított összegek (2014. pénzügyi év)

(1 000 EUR)

Pénzügyi év	2014
Görögország	16 000
Spanyolország	142 749
Luxemburg	588
Málta	402
Egyesült Királyság	120

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2013. augusztus 12.)

a benalaxil-M és a valifenalát hatóanyagokra vonatkozó ideiglenes engedélyek tagállamok által történő meghosszabbításának engedélyezéséről

(az értesítés a C(2013) 5184. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2013/431/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdésére,tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽²⁾ és különösen annak 80. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) Az 1107/2009/EK rendelet 80. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a 91/414/EGK irányelv továbbra is alkalmazandó azon hatóanyagok esetében, amelyekről 2011. június 14. előtt a 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban határoztak.
- (2) Portugáliához 2002 februárjában a 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése szerint kérelem érkezett, amelyben az ISAGRO IT a benalaxil-M hatóanyagok a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérte. A 2003/35/EK bizottsági határozat⁽³⁾ elismerte, hogy a dosszié teljes, és elviekben megfelel az említett irányelv II. és III. mellékletében megállapított adat- és információszolgáltatási kötelezettségeknek.
- (3) Magyarországhoz 2005 szeptemberében a 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése szerint kérelem érkezett, amelyben az ISAGRO SpA a valifenalát hatóanyagok a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérte. A 2006/586/EK bizottsági határozat⁽⁴⁾ elismerte, hogy a dosszié hiánytalan, és elviekben megfelel az említett irányelv II. és III. mellékletében megállapított adat- és információszolgáltatási kötelezettségeknek.
- (4) A dossziék teljességének megerősítésére azért volt szükség, hogy részletes vizsgálatnak lehessen alávetni őket, és a tagállamok a szóban forgó hatóanyagokat tartalmazó növényvédő szerekre – legfeljebb három évre szóló – ideiglenes engedélyeket adhassanak ki, ha azok egyben eleget tesznek a 91/414/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek is, különösen

ami az irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelően a hatóanyagok és a növényvédő szerek részletes vizsgálatára vonatkozó feltételeket illeti.

- (5) Az említett hatóanyagok emberi egészségre és környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata a kérelmezők által javasolt felhasználási módok tekintetében a 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban megtörtént. A referens tagállamok benyújtották a Bizottsághoz az értékelő jelentések tervezeteit: 2003. november 21-én a benalaxil-M-ről, 2008. február 19-én pedig a valifenalátról.
- (6) Miután a referens tagállamok benyújtották az értékelő jelentések tervezetét, nyilvánvalóvá vált, hogy a kérelmezőktől további információkat kell kérni, melyeket a referens tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, majd erről értékelést kell benyújtaniuk. A dossziék vizsgálata tehát még folyamatban van, és nincs mód arra, hogy az értékelés a 2011/671/EU bizottsági végrehajtási határozattal⁽⁵⁾ összefüggésben a 91/414/EGK irányelvben előírt határidőre befejeződjön.
- (7) Mivel az értékelés során mindeddig nem merült fel közvetlen aggodalomra okot adó körülmény, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a szóban forgó hatóanyagokat tartalmazó növényvédő szerekre megadott ideiglenes engedélyeket a 91/414/EGK irányelv 8. cikke rendelkezéseinek megfelelően 24 hónappal meghosszabbítsák annak érdekében, hogy a dossziék vizsgálata folytatódhasson. A benalaxil-M és a valifenalát 1107/2009/EK rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti lehetséges jóváhagyásáról szóló határozathoz szükséges értékelés és döntéshozatal 24 hónapon belül várhatóan lezárul.
- (8) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A tagállamok a benalaxil-M és a valifenalát hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek ideiglenes engedélyeit legfeljebb 2015. augusztus 31-ig meghosszabbíthatják.

2. cikk

Ez a határozat 2015. augusztus 31-én hatályát veszti.

⁽¹⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 11., 2003.1.16., 52. o.

⁽⁴⁾ HL L 236., 2006.8.31., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 267., 2011.10.12., 19. o.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. augusztus 12-én.

a Bizottság részéről

Tonio BORG

a Bizottság tagja

AZ OLVASÓHOZ

Az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzétételéről szóló, 2013. március 7-i 216/2013/EU tanácsi rendelet

Az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzétételéről szóló, 2013. március 7-i 216/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 69., 2013.3.13., 1. o.) értelmében 2013. július 1-jétől kizárólag a Hivatalos Lap elektronikus kiadása tekinthető hitelesnek és vált ki joghatást.

Amikor előre nem látható vagy kivételes körülmények miatt a Hivatalos Lap elektronikus kiadásának közzététele nem lehetséges, a nyomtatott kiadás hiteles és vált ki joghatást a 216/2013/EU rendelet 3. cikkében meghatározott feltételek szerint.

AZ OLVASÓHOZ – JOGI AKTUSOKRA TÖRTÉNŐ HIVATKOZÁS MÓDJA

2013. július 1-jétől megváltozott a jogi aktusokra történő hivatkozás módja.

Az átmeneti időszak alatt az új módszer együtt él a régivel.

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU